

UTRIP OBČINE
LUKOVICA

Rokovnjač

INFORMATIVNO
ZABAVNI
ČASOPIS

Letnik 2 - št. 7

Mali srpan (julij) 2000

IZDAJA OBČINA LUKOVICA v nakladi 1550 izvodov.

ROKOVNJAČEV NABIRALNIK JE PREPOLN!

Za člane uredniškega odbora je najtežje, kadar ne morejo objaviti vseh vaših prispevkov. Prav to se nam dogaja v zadnjem času, čeravno še vedno ni prispevkov vseh področij našega življenja, zato pa je o bolj popularnih temah napisanega toliko, da tudi v treh številkah ne bomo mogli objaviti vsega. V današnji boste prebrali o naših praznovanjih dneva državnosti. Celovito predstavitev Golčajske cerkve v luči bližajočih se dni evropske kulture pri nas. Pri vseh drugih člankih pa smo upoštevali čas prispetja in aktualnost. Ogorčenemu bralcu iz Blagovice, ki se jezi na nas, češ da zanemarjamo njihov prostor in premalo pišemo o blagoviških dogodkih, pa moram odgovoriti, da pišoči ljudje vedno lahko napišejo članek, in objavili ga bomo. V uredništvu pa nimamo dovolj stalnih dopisnikov, da bi lahko organizirali poročanje.

Počitniške dejavnosti, ki so bile javljene v prejšnji številki, so se pričele. Vsak ponedeljek, torek, sredo in petek bomo za otroke skrbeli od osme do petnajste ure v Rekreacijskem centru Urbanija v Lukovici, kjer jim bo za prispevek 500 tolarjev zagotovljen tudi topli obrok. 1000 tolarjev pa bodo morali odšteti za izlet in topli obrok ob četrtkih. Izleti bodo seveda namenjeni spoznavanju naše domovine. Koliko časa bomo lahko to dejavnost izvajali, pa bo odvisno od prispevkov krajevnih skupnosti in podjetnikov ter njihovega razumevanja potreb mladih. Začetek teh dejavnosti je omogočila Krajevna skupnost Lukovica. Upamo, da bodo te vrstice spodbudile še koga. Vsi, ki vodimo te aktivnosti, to počnemo brezplačno, vendar je prispevek otrok le kar nekaj nižji od stroškov, zato so nam dodatna sredstva potrebna. Tudi program Mladi novinar je že v teku. Do kakšne mere ga bomo izpeljali pa bo odvisno od razumevanja Občine.

Kaj hočemo, denar je vedno problem in s tem se soočamo tudi v Rokovnjaču. Sredstva, ki nam jih je namenil proračun, so izkoriščena, saj jih je bilo predvidenih le za šest števil. Na julijski seji občinskega sveta bomo izvedeli, kako naprej. Morda bo potrebno zamenjati odgovornega urednika, saj ta očitno ne zna gospodariti in se ukvarja le z vsebino časopisa, kar bi sicer morda kje drugje bilo tudi dovolj.

Večkrat slišim mnenje, da pišemo premalo kritično. Verjemite, da se celo strinjam s tem mnenjem, vendar dvomim, da bi večja kritičnost prinesla rezultate. Morda bomo v naslednjih številkah vseeno poizkusili tudi to. Sicer pa brez kritičnosti le niso naši članki, le pazljivo jih je treba prebirati. Kritike pa nam le sporočajte, saj bomo le tako postali boljši.

urednik

Skupnost borcev VI. SNOUB Slavka Šlandra, Združenje slovenskih častnikov Občine Kamnik, Organizacije združenja borcev in udeležencev NOB občine Kamnik, Komenda, Mozirje, Celje, Žalec, Domžale, Lukovica, Moravče, Mengeš

VAS VABIJO

V NEDELJO, 6. AVGUSTA 2000
NA POHOD NA ŠIPEK

v počastitev 57. obletnice ustanovitve VI. SNOUB Slavka Šlandra

Srečanje pohodnikov **bo ob 11. uri**
pri spomeniku Šlandrove brigade na Gaberskih senožetih.

Dohod z avtomobili je:

- iz Blagovice čez Gaberje
- iz tuhinjske smeri do Lipelj, od tu pol ure peš
- z Rakitovca, od tu pol ure peš
- od gostišča »KEKEC« dalje - peš pol ure.

VABLJENI

OBVESTILO!

KSS Lukovica obvešča vse kmete in ostale zainteresirane, da bo letos organiziran obisk Kmetijsko-gozdarskega sejma v Gornji Radgoni v četrtek, 31. 8. 2000. Predviden je ogled sejma in obisk kmečkega turizma. Natančna ura odhoda bo objavljena v prihodnji izdaji časopisa Rokovnjač. Informacije in prijave po 17. 8. 2000 na tel. št. 01/72 35 116 ali na KSS Lukovica.

Tomaž Močnik, univ. dipl. ing.

KDO SE JE IZGUBIL?

Konec maja so komunalci zbirali posebne odpadke v naši občini. Poglejmo, kaj vse so odpeljali na deponijo: 1470 kg akumulatorjev, 360 kg odpadne barve, 250 kg odpadnega olja, 15 kg pesticidov, 2 kg zdravil in 1 kg baterij. Skupno se je torej nabralo 2098 kg nevarnih odpadkov, kar kaže na to, da imamo vsaj dvakrat toliko odpadkov še vedno na naših domovih, ali pa smo jih morda deponirali kar v gozdu. Zbiranje teh odpadkov je organizirano enkrat letno, zato bi jih ob slovenskem povprečju moralo biti vsaj štirikrat toliko. Se res ne zavedamo, da taki odpadki v naravi škodujejo predvsem nam? Kaj ne bi bilo dobro pomisliti, da s takim onesnaževa-

njem zastrupljamo zemljo in vode našim otrokom? Že dosedaj se je v gozdu in ob potokih odvrгло toliko strupenih snovi, da zaradi njih nastopajo odkloni pri razvoju otrok! Mar smo res izgubili vso pamet in ne vidimo posledic našega početja?

V. G.

Uredniški odbor:

Člani: Maja Smrkolj, Monika Mohar, Joško Jakopič, Vinko Jeras, Iztok Obreza

Tehnični urednik: Božo Stupica

Glavni in odgovorni urednik: Vili Golob

Lektor: Ivica Ogorevc

Rokovnjač izhaja v nakladi 1550 izvodov, prejemajo ga vsa gospodinjstva na dom.

Naslov: Lukovica 46
1225 Lukovica

Tisk: Kočevski tisk

Oglasili smo se pri županu:

ANASTAZIJ ŽIVKO BURJA: Z UKREPI ODPRAVE ČRNIH TOČK JE DARS ŽE V ZAOSTANKU

Glede na probleme, ki spremljajo gradnjo avtoceste skozi našo občino, sem se po nekaterih odgovore napotila k županu Občine Lukovica, Anastaziju Živku Burji. Z njim sem se pogovarjala predvsem o težavah, ki nastajajo na odseku Vransko - Blagovica, o odpravi črnih točk, spregovorila pa sva tudi o kamnolomu v Lukovici.

S čim - s katerimi objekti in sanacijami je Občina Lukovica pogojevala izdajo soglasja k lokacijskemu dovoljenju za gradnjo avtocestnih odsekov Vransko-Blagovica in Blagovica-Šentjakob? Kako so potekala ta pogajanja?

“Na začetku moram povedati, da sem sam sodeloval pri ustanovitvi Komisije za spremljanje priprav in gradnjo avtoceste. V prvem mandatu so njeno sestavo predlagale krajevne skupnosti, a sem dobil občutek, da so njihovi predstavniki bolj kot interese KS zastopali lastne interese, zato sem v svojem drugem mandatu njeno sestavo določil sam. Tako so danes v komisiji poleg njenega predsednika, g. Miklavca in pristojnega za komunalno, g. Cerarja, predsedniki krajevnih skupnosti v naši občini.”

Kaj od obljubljenega se je že uresničilo na odseku Trojane-Blagovica?

“Odsek se gradi intenzivno, a opazamo, da Družba za državne ceste individualno rešuje probleme, ki se pojavljajo, ne da bi v pogovore vključili tudi občino. Tudi krajanji sami se ne obrnejo na občino, kritika tako včasih leti na nas, čeprav nas o stanju nihče ne obvesti. Občinski svet je na zadnji seji sprejel sklep, da se morajo vsi načrtovani ukrepi izvesti pred glavnimi gradbenimi deli. Terminski plani za odpravo denimo črnih točk na magistralki G10 so bili podani na operativnih sestankih pred dvema letoma, a se stalno predstavljajo iz različnih vzrokov.”

Kakšni so zaostanki pri izvedbi ukrepov?

“Po navedbah DDC-ja nastajajo zamude zaradi odkupa zemljišča, potrebnih za ureditev levih zavijalcev in križišč na G10, kar ni res, saj je trenutno pripravljenih več zemljišč, kot jih DDC potrebuje glede na to, da lahko zaradi gneče izvaja le 4 ukrepe na leto. Vsega skupaj je predvidenih 19 ukrepov odprave črnih točk, ki naj bi bili izvedeni v petih letih, a glede na trenutni tempo se bojim, da se bo izvedba zavlekla na šest do sedem let.”

Kaj je s križiščem na Trojanah? Krajanji ne nameravajo popuščati v svojih zahtevah.

“Krajanji niso zadovoljni z idejnimi projekti DARS-a, zato bosta sedaj projekte pripravila še dva neodvisna projektanta, da bi preverila tehnično najbolj ustrezne možnosti. Dosedanje rešitve je poleg krajanov vedno zavrnila tudi občina, ki tudi vztraja na levih zavijalcih, a moram povedati, da imam občutek, da se krajanji premalo zavedajo, da je občina njihov predstavnik. Zanimivo je to, da so se črne točke v občini spodbijale s štetjem prometa in križišče na Trojanah je eno izmed tistih, kjer bodo levi zavijalci opravičljivi tudi po odprtju avtoceste, pa jih ravno tukaj nočejo urediti.

Kar me čudi, je, da me nihče na Trojanah ne vpraša, kaj je z Orehovo oz. zakaj se projekt ureditve Orehovice ne bo izvedel, saj bi zagotovil poleg komunalne ureditve tudi nova delovna mesta. DARS je samovoljno spremenil svoj projekt in se odločil, da se bo material, ki je bil namenjen za nasutje Orehovice, vozil v Zasavje. Ob tem bi rad povedal še, da je Občina Lukovica storila vse, kar je bilo v njeni moči, da je Gostinsko podjetje Tro-

jane v Lukovici dobilo lokacijo za gradnjo objektov ob avtocesti.”

Kako se rešujejo problemi, povezani s kamnolomom v Lukovici?

“Na občino prihajajo zahtevki krajanov za odškodnino, vendar ni postavljenih meril, iz katerih bi bilo razvidno, ali je bila škoda dejansko povzročena. Zaenkrat so se izvedle meritve za hrup, potrebno pa je izvesti še meritve za prašenje. Po mojem mnenju občina ni pravi naslov za izplačilo odškodnin, lahko pa zahtevke zbira. Vsi zahtevki tudi niso povsem opravičljivi, saj zahtevajo odškodnino tudi tisti, ki ne živijo v Lukovici, zaradi česar sklepam, da so bili zahtevki napisani po obrazcu.

Zbira se dokumentacija za ureditev izvoza iz kamnoloma med Lukovico in Trnjava, a Ministrstvo za okolje in prostor še ni izdalo potrebnega mnenja UE Domžale, da bi ta lahko izdala soglasje za gradnjo.”

Bi radi za konec še kaj dodali?

“Povedal bi rad, da je bil to moj prvi pogovor za Rokovnjača, čeprav ta izhaja že več kot pol leta.”

Z županom sem se pogovarjala
Maja Smrkolj.

Turistično društvo Preserje pri Lukovici

vabi 13. 8. 2000

na veliko, že peto

Mednarodno kmečko olimpiado

z začetkom ob 14. uri

Na kateri bodo tekmovali ekipe iz Italije, Avstrije, Madžarske, Hrvaške in Slovenije. Tekmovalo se bo v petih igrah, te so:

- sestavljanje in razstavljanje starega kmečkega voza,
  - skladanje plohov z letvami (španglanje),
  - žaganje metrskega tramička na tri enake dele,
  - skladanje 1 m³ kladrskih drv (križ varianta),
  - spravlanje sena v kopicu z razstiljanjem.

V ekipi naj bodo trije tekmovalci, ne glede na spol in starost.

Za vse informacije in predhodne prijave pokličite na tel.: 01-7235-642 ali 01-7235-660.

Po igrah vas bo zabaval ansambel **VIHARNIK**

Za jedačo in pijačo bo poskrbljeno!

Vabljeni!

LETOS SMO PRAZNOVALI V ŠENTVIDU

Med 22. in 25. junijem so v Občini Lukovica potekale prireditve v čast dnevu državnosti in tudi prazniku KS Prevoje.

Prireditve so se pričele v četrtek, 22. junija, ko so se ob zadnjem bajerju na Prevojah zbrali tekaški navdušenci, in se nadaljevale v petek z otvoritvijo razstave slovenskih občinskih ter starih plemiških in cerkvenih grbov. Otvoritvi je sledilo predavanje patra Ivana Tomažiča z Dunaja o izvoru Slovencev. Prireditve so dosegle vrh v soboto, in sicer z mašo za domovino v cerkvi v Šentvidu, sledil je sprejem pri županu in podelitev priznanj najboljšim učencem OŠ Janka Kersnika in oddelka Glasbene šole Domžale v Kulturnem domu v Šentvidu. Vrh je praznovanje doseglo zvečer s slavnostno akademijo in kresom.

Žal je bilo nedeljsko dopoldne deževno, zato so balinarji merili svoje moči pri Škarju 2. julija.

Sobotno popoldne, 24. junija, je malo pred šesto popoldne zvon povabil ljudi v cerkev, kjer se je pričelo praznovanje dneva državnosti z mašo za domovino. Po maši, ki jo je daroval g. Andrej Svete, so se nekateri že odpravili na prireditveni prostor za Kulturnim domom v Šentvidu, kjer naj bi potekala osrednja prireditev v naši občini. Mnogi pa so se ravnokar pripeljali in vstopili v dvorano Kulturnega doma, kjer so najboljši učenci OŠ Janka Kersnika in oddelka Glasbene šole s s svojimi starši že čakali, da jih nagovori župan, g. Anastazij Živko Burja. Vsi najboljši učenci so dobili spominsko darilo (knjigo) in za popotnico, da bodo tako tudi nadaljevali, vzpodbudo gospoda župana. Prireditve je popestril MPŽ OŠ Janka Kersnika pod vodstvom Marije Perko in recitatorji.

Na prireditvenem prostoru za Kulturnim domom si komaj našel prostor. Obiskovalci, predvsem pa organizatorji in nastopajoči smo zaskrbljeno pogledovali v črno nebo, od koder so grozili črni oblaki. Zvoki himne, ki so jo ob spremljavi Godbe Lukovice zapeli pevci Šentviškega zvona, so pregnali strah – slavje se je pričelo. Na himno se je navezovalo spominsko veteransko dejanje, sugestivno besedilo o časti, domoljubju in simbolih slovenstva, ki nas spremljajo že skozi vso slovensko zgodovino, na vsakem koraku, vsak dan: rdeč nagelj, kamen s Triglava, vejica pelina, rdeče vino, sol, bodalo. Marsikomu so se besede dotaknile srca.

“Že smo z lahkotnimi koraki in počitniško razpoloženi zakorakali v poletje. Pomlad se je razrasla, zamenjali sta jo zrelost in poletna širina. In takoj po kresu se Slovenci ponosno poklonimo naši mladi, samostojni državi.

Tudi prebivalci Občine Lukovica smo ponosni, da gradimo sedanost in postavljamo temelje prihodnosti.” – Tako je napovedovalec nagovoril pisano množico, ki se je zbrala na prireditvenem prostoru. Nato je pred platno, s slikovitimi motivi Prevoj, Šentvida, Vrbe, Imovice, Lukovice, Brda in

Gradišče stopil župan, g. Anastazij Živko Burja. Pozdravne besede niso bile samo to, poudaril je, da se Slovenci svojega državotvornega praznika vedno bolj zavedamo in ga tudi bolj osveščeni praznujemo.

Tokrat smo slavnostnega govornika poiskali kar v svoji sredi. Da pove nekaj svojih misli o domovini in tudi našem odnosu do nje, smo naprosili dr. Stanka Pelca, prodekana Pedagoške fakultete v Ljubljani. V srce nam je segla pravljica o Domovini – materi in njenih otrocih. Pozitivna dejanja, strpnost med otroki in pripravljenost za delo, so tisti elementi, ki pozitivno naravnavaajo odnose med materjo in otroki.

Medtem se je znočilo in pravljica o materi Domovini in njenih otrocih se je pričela:

Pred nami se je odvrtela slovenska zgodovina s svojimi mejniki od naselitve, pokristjanjevanja, uveljavitve slovensčine kot knjižnega jezika, prvega zavedanja, da smo narod, preko velikih mož 19. stoletja, Prešerna, Slomška, do 20. stol., do prelomne noči l. 1991: “Junjski večer pred devetimi leti je bil ves topel in mehak, poln vonja zrelih žit in razkošnih trav. Ljubljana je žarela v lučeh zanosa, ko se je nad skupščino vi-

soko dvignila slovenska zastava z našimi simboli državnosti.”

V večstoletni slovenski zgodovini imajo svoje, in ne neopazno mesto tudi prebivalci današnje Občine Lukovica. Kar nekaj mož iz teh krajev se je zapisalo v zgodovino slovenskega naroda, od Jovana Vesela Koseskega, Jakoba Zupana, Frana Maslja Podlimbarskega do Janka Kersnika in v novejšem času Franceta Marolta ter Oskarja Deva.

“Pa me vprašaš: Kaj pa danes? Kakšni ljudje živijo tu?

In ti odgovorim: Kleni, kot so bili kleni njihovi dedje. Napredni, ponosni, delovni in kritični. Želijo si napredka, želijo v korak s časom – želijo živeti v sodobnih vaseh, v mirnem in prijaznem okolju, kjer se bodo po naporjem delu spočili v hladu domače sence.”

Prireditve, ki si jo je zamislil in režiral Matej Kotnik, je bila zamišljena kot celota, ki gledalca pritegne od začetka do konca, ne pa kot niz točk nastopajočih. Vezno besedilo (Marta Keržan in Mojca Stozsicky), pogovor dveh prijateljev, ki se je navezoval na njuna razmišljanja o Slovencih in slovenstvu, so dopolnjevale igrane slike na dveh vozovih. Tako so se pred gledalce najprej pripeljali Bogomila, Črtomir in menih, nato Trubar, za njim

so v deželo vdrla Turki, ki so gledalce še posebej navdušili, sledil je Prešeren in za njim Janko Kersnik, proti koncu se je pripeljal še Alojzij Škofic. Scene so se menjavale, dogajanje pa je teklo, podprto z odlično glasbo (Dominik Krt).

Zaključek je bil simboliziran: praznik državnosti, ki so ga simbolizirali veterani vojne za Slovenijo in častna enota slovenske vojske, zavihrale so slovenske zastave, zapel je zbor, zaigrala je godba, oglasili so se zvonovi.

Na sosednjem travniku je z živim plamenom zagorel kres in množico obiskovalcev zvalil v svojo bližino.

Proti enajsti se je množica, nasmejana in zadovoljnih obrazov, začela razhajati.

Veseli nas, da je bilo praznovanje lepo, da ste z naklonjenostjo sprejeli naš trud, veseli nas tudi, da je prireditev preslegla lokalne okvire, tako z nastopajočimi kot z obiskovalci.

Skupaj smo preživeli bogat večer.

V pozni nočni uri (ob treh zjutraj) je celotno osrednjo prireditev predvajala tudi radijska postaja Radio Ognjišče, prireditev je posneta na videokaseto, ki se jo lahko naroči pri Marti Keržan, Prevoje 89 (tel. 735 109). Cena kasete je 2500 sit.

Marta Keržan

SPOŠTOVANE OBČANKE IN OBČANI, DRAGI GOSTJE

Vsaj dvakrat na leto, ko praznujemo dan samostojnosti in dan državnosti, imamo navdse lepo priložnost, da se vprašamo:

“Kaj nam je prinesla ta naša nova, mlada država? Se v njej res živi bolje, kot se je v stari? Kako bi bilo, če osamosvojitve ne bi bilo?”

Enega samega in za vse veljavnega odgovora ni. Vsak od nas po svoje doživlja to novo državo, vsak po svoje občuti radosti in tegobe, ki jih je prinesla. In če smo čisto iskreni, za vse res ne more biti kriva država. Marsikaj je odvisno predvsem od nas samih in od ljudi, s katerimi imamo opravka vsak dan, pa naj imajo kakšno zvezo z državo ali pa nobene.

Tudi jaz doživljam nove čase po svoje in moj pogled na življenje v novi državi nikakor ni povsem enak pogledom slehernega od vas. Lahko da o mnogih stvareh razmišljamo podobno, o vseh enako pa ne moremo. Prav je, da smo si med seboj različni, sicer bi bil neskončen dolgčas. Ni pa prav, če hočemo vse okrog nas prepričati, da je prava le naša resnica, da je edino zveličaven le naš pogled na življenje. Tega smo bili vajeni v prejšnji državi in tudi v tej se najdejo taki, ki bi želeli oznanjati in vsiljevati svojo resnico drugim.

Moj današnji namen nikakor ni, da bi vas prepričeval, kako prav in pošteno bi bilo, če bi pritrdili sleherni besedi, ki jo izrečem. Kot slavnostni govornik vam želim povedati le nekaj svojih misli, vam odkriti nekaj svojih pogledov na našo

domovino in državo in na življenje v njej. Z menoj se lahko strinjate ali pa tudi ne. O demokraciji bomo v teh krajih lahko govorili šele takrat, ko bomo lahko drug drugemu povedali svoje različno ali celo povsem nasprotno mnenje, ne da bi se zaradi te razlike začeli zmerjati ali celo sovražiti med seboj.

Če bi hotel povedati nekaj stvari o naši domovini s pravljico, bi to naredil takole:

“Nekoč je živela majhna, resnično majcena Domovina. Bila je tako majhna, da je bilo vanjo mogoče spraviti komaj milijon ali dva Slovencev in drugih, z njimi živečih. Kot vsaka dobra mati je skrbela za svoje otroke, kolikor dobro je le mogla. Vendar ji ni bilo vedno lahko. Bili so časi, ko je bilo kruha za vse njene otroke premalo in mnogi so morali po svetu s trebuhom za kruhom. In bili so časi, ko so bili njeni otroci sprti med seboj. Nekateri so morali zaradi tega v prerani grob, drugi so se raztepli po svetu. In mati Domovina je na skrivaj pretakala solze. Za vsakega svojega otroka ji je bilo hudo, saj matere ljubijo svoje otroke tudi, če so poredni. Otroci pa, kakor da niso videli njenih solza, nikakor niso mogli pozabiti svojih prepirov. Celó tedaj ne, ko so materi končno poklonili lepo novo obleko, ki so ji rekli samostojna država. Kaj pa mati Domovina? Še naprej je ljubila svoje otroke, še naprej prizadevno skrbela in verjela, da bodo njeni otroci kmalu odrasli v zrele in odgovorne moške in žene, ki bodo znali vračati materi njeno ljubezen in dobroto, ki se bodo spoštovali med seboj, pozabili na svoje otroške zamere in se spominjali otroških pobalinstev kot nečesa, kar je del otroštva in brez česar ne moremo odrasti, ko pa enkrat odrastemo, jih ne rabimo več. To je verjela mati Domovina in v tej veri živela srečno do konca svojih dni...”

Domovina je najbrž večini ljudi zelo pomembna. Če bi ne bila, bi je ne izrabljali takšni in drugačni oblastniki. Saj se še spomnite tistih znanih besed:

“Za boga in domovino...” ali pa “Za domovino s Titom...”

Kdor ne ljubi domovine, ta ne more biti srečen. Vedno znova se spomnim verza, ki pravi:

“Domovina, ti si kakor zdravje, ceniti te ne zna, kdor te ni izgubil.”

Le zakaj nam je tako pomembna? Zato, ker je domovina več kot le svet okrog nas, ves poln lepote, več kot le travniki in sadovnjaki, ki se kopljejo v žarkih jutranjega sonca. Več kot samo varnost in zavetje pred krutim svetom. To so tudi ljudje, ki so nam dali največji del sebe, naši starši, bratje, sestre in prijatelji. Težko je biti srečen brez vsega tega.

Domovino smo imeli tudi pred osamosvojitvijo. In zame ni bila slaba domovina. Bil sem mlajši in ko si mlajši, se ti vse zdi lepše, se ti vse zdi lažje, vse dosegljivo. Imel sem očeta, imel sem staro mamo, danes ju ni več med nami. Zame tisti časi niso bili svinčeni. Spominanje je prijeten. Toda ne mislite, da dvomim o pravilnosti naše najpomembnejše odločitve v zadnjem stoletju. Prepričan sem, da je bila odločitev, ki smo jo kot narod tako enotno sprejeli pred skoraj desetletjem in pred deveti-

mi leti, tudi s krvjo naših sodržavljanov, uresničili, edina pravilna in edina možna v tedanjih razmerah. Spomini na zadnja leta Jugoslavije, ko domovina veliki večini Slovencev ni bila več domovina, ko ni bilo več občutka varnosti, ko sem na sprehodih po naših gozdovih premišljeval o tem, ali se ne bodo morda spremenili v zatočišča vseh mogočih četniških, ustaških in ne vem kakšnih zločincev, so vse prej kot veseli. Takrat je bilo malo upanja in veliko črnih scenarijev za slovensko prihodnost. Vesel sem, da smo tedaj imeli odločne ljudi, ki so krmilo naše nastajajoče države znali obrniti na pravi način in v pravo smer. Ne zanima me, ali je šlo zgolj za splet srečnih okoliščin ali pa za dolgo načrtovan in dobro voden projekt. Pomembno je, da smo se izvili iz objema groteskno propadajoče države, ki je svoje državljane vlekla v brezno bede in obupa. Kako to izgleda, lahko vidimo v ostanku naše nekdanje skupne države.

Zato pravim, prav je, da se veselimo naše državnosti, čeprav tudi v novi državi ni vse tako, kot si želimo. Na nas je, da si prizadevamo stvari, ki nam niso všeč, spremeniti na bolje. Imamo državo, skrbimo zanjo in ne odpovemo se ji preveč zlahka. Če jo bomo spet izgubili, je ne bo več lahko dobiti nazaj.

Naj torej živi naša neodvisna, suverena država Slovenija še mnogo let in naj nam ostane prijatna in ljuba domovina.

dr. Stanko Pelc

RAZSTAVA DRUŠTVA HERALDICA SLOVENICA O SLOVENSkih GRBIH

V Kulturnem domu v Šentvidu je v petek, 23. 6., ob 18,30 minut razstavo odprl prvi brigadni general Slovenske vojske, ustanovitelj maneverske strukture narodne zaščite v osamosvojitveni vojni za Slovenijo, poveljnik specialne brigade MORIS in član predsedstva ZVVS g. Anton Krkovič. V nagovoru je med drugimi poudaril lepo pripravljeno razstavo ob dnevu državnosti in prazniku KS Prevoje. Za krajevni praznik je čestital vsem krajanom in zaželel veliko uspehov. Poudaril je tudi, kako važne so korenine našega naroda in da je vse napisano v grbih in zastavah, katere je potrebno spoznavati in spoštovati kot narodno bogastvo. Predsednica KS Prevoje ga. Marta Keržan je nato pozdravila vse goste in opisala krajevno skupnost ter največjega dobrotnika v zgodovini KS Prevoje Alojza Škofica in njegovo sporočilo bodočim rodovom v kraju. Nato nas je predsednik društva Heraldica Slovenica g. Jože Lajovec popeljal po razstavi in opisal razstavljene grbe slovenskih občin, slovenske škofovske grbe in slovenske viteške grbe, njihov pomen in heraldično sporočilo. Posebej se je zahvalil krajanom Prevoj, moderatorju in koordinatorju Danilu Kastelicu s skupino krajanov, ki so zelo lepo izpeljali razstavo in gostoljubno pogostili vse udeležence razstave. Ponedeljek, 26. 6., ko sem pripeljal plakat, na katerem je pisalo, da bo razstava odprta do 2. 7., so me mimoidoči krajanji spraševali, ali bo spet kaj novega?!

SMO SLOVENCİ RES POTOMCI VENETOV?

Na predavanju patra Ivana Tomažiča z Dunaja z naslovom Slovenci - Kdo smo? Od kdaj in od kod izvirmo? - se je v vročem petkovem večeru zbralo presenetljivo veliko ljudi, saj so poslušalci napolnili kar dobro polovico dvorane Kulturnega doma v Šentvidu.

Predavatelj nas je zagrel že na začetku, ko je postavil predpostavko, da moramo Slovenci svoje sorodstvene vezi iskati kar v osrednji Evropi, ne pa v Zakarpatju in sibirskih stepah. Kako to? Dokaze imamo vsepovsod v starih jezikovnih kulturah, ki so se ohranile v evropskem prostoru še do danes (npr. pri Baskih), in sicer je potrebno pogledati besedišče obeh jezikov, ki v marsikateri besedi morda res izpričujeta sorodnosti (npr.

list = trak, kipula = čebula, gora = visoko, gornje). Torej si po tem lahko predstavljamo, da je obstajal nek skupni, predindoevropski jezik, ki ga imenuje protoslovanščina. In kaj razodeva jezik Ved, sanskrit? Predvsem izredno podobnost v besedišču, morfologiji, ima kot slovenščina celo dvojino. Veneti so potovali po več poteh, po Donavi do Črnega morja in še naprej proti Aziji (že Homer uporablja poimenovanje Enetoi - Veneti), po atlantski poti, zelo pa je bila pomembna jantarska pot, po kateri so Sloveniti potovali od Baltika do Jadrana in se ob tej poti naseljevali. Torej smo Slovenci potomci Venetov, avtohton narod, ne pa veja Južnih Slovanov? Ta teorija je prinesla v 80. letih 20. stol. v slovensko zgodovinoznanstvo pravi pretres. Po predavanju patra Tomažiča je prav gotovo vredna premisleka.

Marta Keržan

TEK ZA MEMORIAL ALOJZIJA ŠKOFICA

Začelo se je v četrtek, 22. 6., z rekreativnim tekom za memorial Alojzija Škofica okrog Prevojskih ribnikov na progi, dolgi 3300 m. Devetindvajset tekmovalcev si je pripelo startne številke in točno ob devetnajstih je strel iz lovske puške oznanil start. Proga je vodila od ribnika po poljski poti mimo ribnikov, njiv, travnikov skozi naselje, ki mu domačini pravimo Zaboršt, mimo Cegunce, v kateri je sedaj prelep ribnik. Tam so se tekmovalci lahko malo osvežili z napitki in nato pohiteli naprej po obgozdni poti do zadnjega ribnika, kjer je bil cilj. Prvi je v cilj pritekel Gregor Kveder s Prevoj v času 13, 36 min, drugi je bil Milan Vidmar 13,39, tretji pa Tomaž Andrejka 13,55. Najstarejši udeleženelec je bil Franc Pevec 60 let, desetkrat mlajši pa je bil Rok Smrkolj s 6 leti. Vsi tekmovalci so dobili priznanja za udeležbo in praktične nagrade. Po podelitvi je sledilo družabno srečanje s pogostitvijo tekmovalcev in ostalih vaščanov, ki so si z veseljem prišli ogledat tekmovanje. Na koncu so se nekateri še osvežili v ribniku. Vsi udeleženci so bili mnenja, da

naj bi tek postal tradicionalen - vsako leto za krajevni praznik. Tekmovalci in organizatorji smo bili skupaj zelo zadovoljni, zato vam kličemo - pridite naslednje leto na tek vsi, ki tečete za sebe in ki ste zasvojeni s tekom.

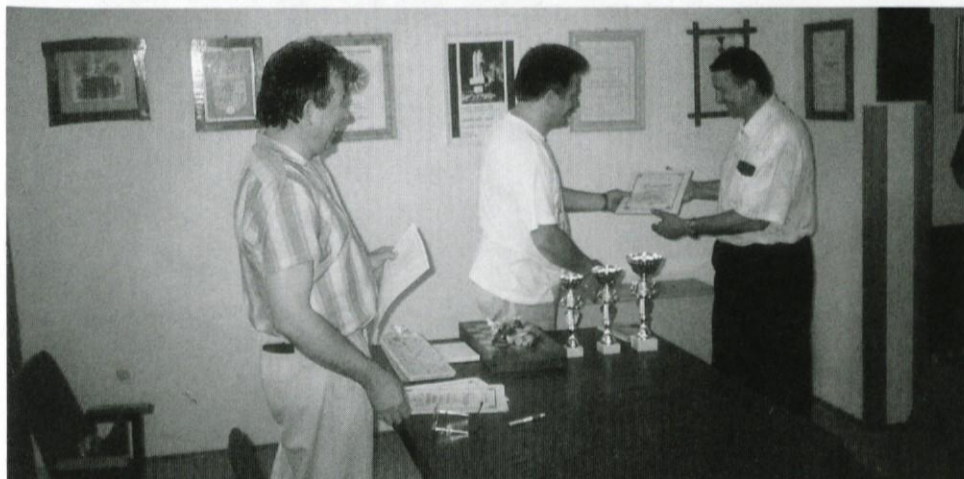
ZGODILI SO SE VELIČASTNI DOGODKI V KS PREVOJE

Ideja o skupnem praznovanju krajevnega praznika KS Prevoje, 21. 6. na sv. Alojzija in dnevu državnosti, 25. 6., se je rodila na Geoosu-Slivna, 7. 4. 1998 ob 150-letnici izobešanja slovenske zastave. Prvo dejanje se je zgodilo. Predlog, da se krajevni praznik zaznamuje na rojstni dan in god največjega dobrotnika nekdanje občine Prevoje Alojzija Škofica, je potrdil svet KS Prevoje, to je drugo dejanje. Ideja pa je zorela vse do letos spomladi, ko je dobila končno podobo. Ponovni predlog KS Prevoje in občinskemu odboru za pripravo prireditev je bil potrjen, to je tretje dejanje. Pričelo se je - ustanovili smo odbor za pripravo prireditev v KS Prevoje in občine Lukovica - to je četrto dejanje. Priprave so stekle, in časa za izvedbo je bilo zelo malo. Zato smo člani odbora dihali isti zrak in "na Prevojah se je pripravljalo nekaj velikega," vsi smo bili zelo motivirani, pripravljani narediti nemogoče, pomagali so nam tudi drugi občani in društva. Ravno tako vzdušje je bilo kot v letu 1991 v času osamosvojitvene vojne, ko je Slovenija dihala isti zrak, ko je hotel vsak zaveden Slovenec pomagati po svojih močeh, in sledila je nagrada. Slovenija je dobila novo demokratično obleko in novo upanje. V našem primeru pa smo se zavedni krajanji iz KS Prevoje lotili sanjskega projekta za praznovanje dneva državnosti in krajevnega praznika. Kljub dvomom prenekaterih, da nam ne bo uspelo, smo imeli zaupanje v naše sposobne ljudi iz odbora in smo vztrajali naprej do konca. Nekdo je izjavil, da nam bo tudi bog pomagal glede vremena, saj smo v te prireditve vložili veliko osebnega znanja, dela, odrekani, strpnosti, solidarnosti in pozitivne človeške energije. Prihodnost bo pokazala, ali smo uspeli vlti krajanom novo upanje za boljši jutri krajevne skupnosti Prevoje. Ob tej priložnosti so potekale tudi vzporedne dejavnosti.

Naši tekači

ŠAHOVSKI MEMORIAL ALOJZA ŠKOFICA

Podelitev priznanja najstarejšemu udeležencu g. Alojzu Cijan. Podeljuje Kastelic in predsednik Šahovskega društva Viktor Jemec

V soboto, 24. 6., ob 9. uri, se je pričelo šahovsko tekmovanje za memorial Alojzija Škofica v prostorih gasilskega društva Prevoje. Na tekmovanje se je prijavilo dvanajst šahistov iz šahovskega društva Črni graben in KS Krtina. Da je bil turnir močan, vemo po tem, da so nastopali vsi, od tretjekategornikov pa do mojstrskega kandidata. Igralo se je po švicarskem sistemu tekmovanja, in to prvič računalniškem zapisu in žrebanju. Veliko pove podatek, da se je med vsakim krogom izpisal podatek o rezultatih in doseženih rajting točkah. Uradni sodnik na tekmovanju je bil g. Viktor Jemec. Tekmovanje je bilo zelo napeto, saj se je tudi mojstrski kandidat zelo namučil ob dobri igri nasprotnikov. Tako se do zadnjega ni vedelo, kdo bo zasedel prva tri mesta. Na koncu turnirja je slavil m.k. g. Janez Hribar iz Šentvida,

drugi je bil g. Bojan Marinšek, tretji pa g. Tomo Omahna. Po zaključku so najboljši prejeli pokale, priznanja, praktične nagrade od vodje organizacije, športnih prirediteljev Danila Kastelica, on pa se jim je zahvalil za udeležbo, nastop in izredno borbenost na šahovnicah. Posebno priznanje je prejel tudi najstarejši tekmovalec in obenem tudi godovnik g. Alojz Cijan. Predsednik šahovskega društva je povedal, da se je ta turnir točkoval, zato so nekateri dobili nove rajting točke. V nadaljevanju se je zahvalil prizadevnim organizatorjem za dobro izvedbo in pogostitev z domačimi dobrotami in napitki. Zahvalil se je tudi GD Prevoje, ker so odstopili svoje prostore za to tekmovanje. Še najlepša pohvala pa je bila, ko je povabil organizatorja, da naj bi ta turnir postal tradicionalen - vsako leto na krajevni praznik KS Prevoje.

ZAHVALA

Odbor za pripravo proslave ob dnevu državnosti in KS Prevoje se zahvalujeta vsem, ki ste kakorkoli prispevali, da so prireditve od 22. do 25. junija lepo uspeli, posebno pa še ob nad vse uspešni slavnostni akademiji, ki jo je obiskalo preko 700 ljudi. Posebej pa se zahvaljujemo:

- županu in Občini Lukovica za podporo in pomoč,
- govorniku dr. Stanku Pelcu za vzpodbudne besede o domovini,
- g. župniku Andreju Svetetu za darovanje maše za domovino in pomoč,
- Odboru za družbene in društvene dejavnosti pri Občini Lukovici, posebej še Darku Stupici, ki je med drugim poskrbel tudi za sceno,
- oblikovalcem programa,
- nastopajočim (igralcem KUDa Janko Kersnik iz Lukovice in drugim, Godbi Lukovica, MePZ Šentviški zvon, povezovalcema),
- veteranom vojne za Slovenijo in častni enoti slovenske vojske,
- kmečkim ženam za sladke dobrote,
- narodnim nošam,
- GD Prevoje, ki je skrbelo za varnost,
- KUD Krašnja in OŠ Janka Kersnika za panoje,

- g. Jožetu Ljoveu za zbirko grbov,
- patru Ivanu Tomažiču za doživeto predavanje o izvoru Slovencev, Šahovskemu društvu Črni graben,
- organizatorjem teka in balinarskega turnirja,
- Turističnemu društvu Gradišče
- ter vsem občanom, ki so nesebično pomagali pri izvedbi.

Zahvala še naslednjim sponzorjem:

- Občini Lukovica,
- Križnar d.o.o., Imovica,
- Med - eko d.o.o., Šentvid,
- Napredku Domžale,
- Mizarstvu Stupica, Šentvid,
- Grastu - Kamnolom, Lukovica
- Srečku Brvarju,
- trgovini Spina iz Šentvida,
- Gostilni Škarja, Prevoje,
- Obrtni zadrugi ZORA, Mengeš,
- Zavarovalnici Triglav, Domžale,
- Ljubljanski banki Domžale,
- Gostinskemu podjetju Konšek, Trojanje,
- Sahari, Vir,
- Bufetu Raca, Domžale,
- AS Domžale - remont, Domžale,
- Heliosu, Količevo.

MEMORIAL ALOJZA ŠKOFICA V BALINANJU

Balinišče pri Gostilni Škarja; začetek tekmovanja v nedeljo, 25. 6., ob 9., uri se prestavi dvakrat po eno uro zaradi močnega dežja, a igralci vztrajajo, da bodo igrali tudi v dežju. Odločitev o prekinitvi in prestavitvi tekmovanja na naslednjo nedeljo je bila težka, vendar se je kasneje pokazalo, da upravičena. V soboto, 1. 7., ob 20. uri, se je pričelo žrebanje tekmovalnih parov. Zbralo se je šest ekip: Lukovica, Zgornje Loke, Prevoje Škarja, Rafolče, Prevoje ženske, in Šentvid. V nedeljo, 2. 7., ob 8. uri, se prične tekmovanje v četvorkah. Ker je posamezna igra trajala eno uro, je tekmovanje trajalo kar ves dan. Moram vam povedati, da je že v začetku zmagala ekipa Zgornjih Lok in tudi za naprej prekrizala račune ostalim ekipam. Imeli

Predstavnica ekipe Prevoje - ženske prejema priznanje in pokal za tretje mesto v balinanju. Podeljuje Danilo Kastelic

so s seboj svoje navijače in bučno proslavljali vsako dobljeno točko. Vsi papirnati favoriti so potegnili krajši konec, kar je dalo tekmovanju še posebno vzdušje. Gledalci in navijanje je naredilo svoje in tako je na kraju slavila ekipa iz Rafolč, drugo mesto Zgornje Loke, tretje mesto pa ekipa Prevoj ženske, kar je bilo tudi prvovrstno presenečenje. Podelili smo priznanja in pokale najboljšim, posebno priznanje pa je dobil najstarejši udeleženec tekmovanja g. Jože Kepic iz Šentvida. Po končanem tekmovanju smo bližali v krog vsak po tri mete. Od štiridesetih prijavljenih je najbolje bližal g. Anton Kveder in tudi prejel priznanje Alojzija Škofica. Nato smo vsi odhiteli gledat pred televizorje mrzlico finala Evropskega prvenstva v nogometu.

Danilo Kastelic

ODPRTJE OPRAVLJENIH KOMUNALNIH DEL V KS RAFOLČE

Dne 1. 7. 2000 je v Dupeljnah potekala otvoritev opravljenih komunalnih del. Na prireditvi, ki se je začela ob 11. uri, je na naše presenečenje prišlo precej krajanov. Seveda pa so se na naše vabilo vljudno odzvali tudi župan, referent za komunalne zadeve, občinska uprava, g. župnik in svetniki Občine Lukovica.

Poudarek na prireditvi je bil predvsem na predstavitvi opravljenih del od leta 1997. Čeprav smo majhna in skromna krajevna skupnost, si trdno prizadevamo, da bi izboljšali življenjski prostor s prostovoljnim delom in zbranimi sredstvi krajanov.

Od 1997. leta smo v naši krajevni skupnosti s skupnimi močmi in s pomočjo občine Lukovica asfaltirali ceste od telefonske govornice do cerkve v Rafolčah ter cesto v Stražo, sanirali strugo Vrševnika pri Kovaču v Rafolčah in napeljali vodovod v Dupeljne. Zaradi velikega prizadevanja za ureditev prostora pa upamo na novo opravljen nalogo, ki naj bi bila asfaltiranje ceste skozi vas Dupeljne. Skušali pa bomo zbrati še toliko sredstev, da bi poleg tega napeljali še javno razsvetljavo. Trenutno pa je v teku pridobivanje dokumentacije za izgradnjo kanalizacije v vasi Rafolče in zgornjega dela Vrhovelj, kar pa ni tako majhna naloga.

Poleg navedenih pohval za opravljena dela in prihodnjih načrtov smo imeli na programu še nekaj zabavnih točk. Zaigrala nam je Lukoviška godba ter zapeli so otroški pevski zbor pod vodstvom Petre Grošelj. Seveda pa nismo smeli zamuditi tradicionalnega opravila pri otvoritvi vodovoda. Zato sta predsednik gradbenega odbora g. Janez Bernot in župan prva okusila vodo, ki pa jo je še prej blagoslovil g. župnik Andrej Svete. Da pa je potekalo bolj slavnostno, smo s podelitvijo priznanj presenetili najbolj prizadevne. Še za manjši dodatek pa so poskrbeli prevojski gasilci, ki so preizkušali pritisk v ceveh.

Na koncu pa smo poskrbeli, da naši trebuh niso odšli domov prazni. Postregli smo si lahko z okusnimi priboljški in tisti, ki so bili doma kje v bližini, so si lahko mirne volje privoščili kakšno kapljico več. Ob vsem tem pa smo se še veselo zavrteli ob zvokih ansambla Vrhovec. Veseli smo, da se je vse skupaj dobro izteklo, saj smo si to tudi zaslužili.

Zato najlepša hvala vsem, ki ste nam pomagali in nam stali ob strani.

Lep pozdrav,

Špela Kveder

ZAKAJ TE HIŠE ŠE STOJIJO

V Blagovici...

V Krašnji...

**VEČJIH KOSOVNIH
ODPADKOV SE BOSTE
ZNEBILI ČE POKLIČETE**

JANEZ LAVRIČ
Veliki Jelnik 6
1223 Blagovica
tel.: 041 618 351

POZDRAV POČITNICAM

Otroci zaslužene počitnice že veselo uživajo. In prav je tako, kajti vročina, ki nam jo je narava to leto tako radodarno namenila, je primerna kvečjemu za to.

Za prav posebno prijeten konec šolskega leta so otroci tretjega razreda podružnične šole v Blagovici, skupaj z učiteljico Marjano Erjavc naredili zaključni piknik s športno družabnimi igrami. Piknik so imeli na prostranem travniku ob hladnem gozdu v Petelinjku. Pri športnih igrah so se pomerili v metanju žoge na obroče, nogometu med deklicami in dečki, igro z žogo na izpadanje, v preskakovanju s kolebnico, prenašanju nahrbtnikov in še kaj. Igre so jih utrudile in zlačnile, zato so si privoščili malico, ki so jo prinesli s se-

boj. Za posladek je poskrbela ena od mamic, ki je vse pogostila z lučkami.

Učiteljica Marjana Erjavc je povedala, da so tudi imeli zaključni izlet oziroma družboslovno naravoslovni tabor na Veliki planini, kjer so spoznavali njene naravne lepote. Predstavili so se tudi v šolskem glasilu s svojimi šolskimi in obšolskimi dejavnostmi.

V spominu tretješolcev pa bo piknik ostal tudi zato, ker jih je čakalo presenečenje. Iz prijetne utrujenosti jih je zdrnilo veselo cingljanje zvončkov. Po travniku je pripeljal Miro Benkovič svojega konjička, vpreženega v zapravljivčka. Kar nekaj voženj je moral opraviti, da so se na vozu zvrstili vsi otroci in tudi učiteljica. Otroci so bili te skromne pozornosti zelo veseli.

Milena Bradač

DAN ODPRTIH VRAT

Na osnovni šoli Janko Kersnik Brdo se dogaja veliko zanimivih stvari. V soboto 13. 5. 2000, je imela šola dan odprtih vrat. To je dan, ko šola predstavi svoje delo skozi vse šolsko leto.

Vse skupaj se je začelo ob 8. uri zjutraj, takrat je bilo še malo obiskovalcev. Začeli so z delom v delavnicah, kjer so delali različne stvari. Povsod se je nekaj dogajalo. Živahno je bilo tudi na obeh hodnikih in v pritličju. Na zgornjem hodniku so si obiskovalci lahko ogledali razne igrice, pili smo angleški čaj, lahko smo poskrbeli za lepo telo in pogledali, kaj se dogaja pri turističnem krožku. Kupili smo lahko Ciklamo, to je šolski časopis. V spodnjem hodniku so se večinoma predstavili posamezni razredi, živahno je bilo tudi v knjižnici. Aktivni so bili tudi mali šolarčki. V razredu tehnike v pritličju smo si ogledali naše izdelke. V likovni učilnici pa smo lahko kupili razne izdelke ali pa jih izdelali. V telovadnici so bile kašarkarske tekme in podobno. Jaz sem delal kot fotoreporter, ker sem slikal malo zase, nekaj za šolo, predvsem pa za Rokovnjača.

Zelo sem se zabaval in mislim, da so vsi starši in učenci videli in slišali kaj novega.

Jan Porič
6.b. razred

OBVESTILO STARŠEM UČENCEV 3. RAZREDA OŠ JANKA KERSNIKA BRDO

Na naročilnici za izposojlo učbenikov iz učbeniškega sklada (vsi učenci so jo dobili konec šolskega leta) je bilo pomotoma izpuščeno obvestilo, da si bodo septembra učenci 3.r na Brdu, v Krašnji in v Blagovici lahko izposodili tudi učbenik za angleški jezik, **CHATTERBOX. PUPIL S BOOK 1**, ki ni bil uvrščen v učbeniški sklad. Naročila za ta učbenik bodo učenci septembra oddali v šoli in poravnali tudi izposojnino.

Za omenjeno napako se vam opravičujem.

IN ŠE DODATNO OBVESTILO VSEM STARŠEM ŠOLOOBVEZNIH OTROK:

Iz Mladinske knjige v Domžalah so sporočili, da si želijo obiskov staršev, ki iščete šolske potrebščine in ostale pripomočke za pouk sedaj, v počitniškem času. Tako septembra ne bo prehude gneče, sebi pa boste prahraniili dragoceni čas. Starši učencev OŠ Janka Kersnika pa za šolo lahko kupujete tudi v trgovini **Domino v Lukovici**.

Knjižničarka na OŠ
Janka Kersnika Brdo:
Danica Juhart

JAVNI RAZPIS ŠTIPENDIJ ZA ŠOLSKO LETO 2000/2001

1. člen

Razpišeta se 2 štipendiji za šolsko leto 2000/2001, in sicer ena za dijaka in ena za študij na fakulteti.

2. člen

Prosilci morajo prijavi na razpis priložiti:

a) dokazilo o vpisu v tekoči letnik šole oziroma fakultete;

b) dokazilo o učenem uspehu zadnjega letnika predhodnega izobraževanja;

c) potrdilo o državljanstvu Republike Slovenije;

d) potrdilo upravnega organa (dokazilo) o stalnem prebivališču v Občini Lukovica;

e) življenjepis;

f) dokazila o dohodkih oziroma prejemkih na družinskega člana za preteklo leto:

- odločbe davčnega urada o odmeri dohodnine družinskih članov kandidatove družine,

- odločbe o odmeri davka iz dejavnosti,

- potrdilo delodajalca o bruto plači za obdobje zadnjih treh mesecev za starše, ki v preteklem letu niso bili v delovnem razmerju vseh 12 mesecev,

- potrdilo izplačevalca dohodkov oz. prejemkov za družinske člane, ki niso zavezanci za plačilo dohodnine v RS

- potrdila o letnih zneskih preživnin,

- potrdilo izplačevalca o izplačanih bruto pokojninah in nadomestilih v skladu s predpisi o pokojninskem in invalidskem zavarovanju,

- dokazilo o statusu za polnoletne družinske člane, ki nimajo dohodkov (dijak, študent, iskalec zaposlitve, brezposeln - aktiven iskalec zaposlitve, drugo) - upošteva se datum po stanju v šolskem oziroma študijskem letu, za katerega je vložena vloga za štipendijo,

- potrdilo davčnega urada o premoženjskem stanju vseh družinskih članov - gospodinjinski listi - upošteva se datum po stanju v šolskem oziroma študijskem letu, za katerega je vložena vloga za štipendijo,

g) izjava kandidata, da ne prejema drugih prihodkov iz naslova štipendij in drugih pomoči.

Nepopolne vloge se ne upoštevajo. Naknadno prosilec lahko prinese le odločbe o dohodnini ali odločbe o odmeri davka iz dejavnosti za preteklo leto, ki jih upravni organi do razpisnega roka za oddajo vlog za podelitev štipendij še niso izdali.

3. člen

Prosilci vložijo prijavo na razpis skupaj z zahtevano dokumentacijo do vključno 10. oktobra 2000 na naslov: Občina Lukovica, Lukovica 46, 1225 Lukovica, z oznako »štipendije za šolsko leto 2000/2001«.

4. člen

Prosilci bodo o izbiri kandidatov za štipendije pisno obveščeni v roku 15 dni po izbiri.

Župan
Anastazij Živko Burja, I.r.

SOCIALNI PROBLEM - VRTEC

V občini Lukovica nimamo vrtca. Imamo pa majhne otroke. Zaradi tega smo prisiljeni otroke voziti v občino Domžale, kjer tudi nimajo vrtcev in "prostih mest". No, za 70 (sedemdeset) predšolskih otrok je prostora v domžalskih vrtcih. Kam pa naj damo "viške"? Če bi imeli toliko denarnega "viška", menim, da razporeditev le-tega ne bi bil problem.

Sem žena in mamica treh otrok. Najstarejši šteje štiri, potem dve leti in pol, ter devet mesecev. Do sedaj sem jih s pomočjo mame pazila doma, saj sem bila tudi sama večinoma na porodniškem "dopustu". Mama je stara že 75 let.

Z mozem sva zaposlena (hvala Bogu!) ter imava manjšo kmetijo. Iz navedenih vzrokov sva se odločila, da zaupava varstvo otrok vzgojni ustanovi. Vložila sva prošnjo v vrtec Urša. Menila sva, da so vrtci med seboj povezani (izjemoma menda vrtec Dominik Savio). Kako naj bi sicer 70 lukoviških občanov, mlajših od 6 let, razporedili v vse domžalske vrtce?

Kljub temu, da sva izpolnjevala vse pogoje, sva dne 31. 5. 2000 dobila zavrnjeno prošnjo.

Na pritožbo še vedno nimam odgovora. Nimam tudi nobenih "zvez" in ne "debelih kuvert". Nimamo pogojev, da bi šli na dopust za 24 ur.

Imam pa tri otroke. Kaj res nimamo nobenih možnosti za varstvo otrok v vsej domžalski občini? Sramota!

Žal morajo moji in še nekateri "viški" iz občine Lukovica pojediti to "župo" vročo.

Upam pa, da bodo čimprej deležni vsaj sladice ali drugače rečeno - vrtca v občini Lukovica.

Do takrat pa bodo morali otroci odraščati ob sivolasih starih mamah, voznjahn na traktorju in podobno.

Otroke sprejemamo, ker jih imamo radi, so del nas in nam bogatijo življenje. Zaradi tega smo jim dolžni omogočiti pravico do varnega, srečnega in zdravega otroštva.

Če se ne bi sama soočila s to občutljivo socialno problematiko obeh občin, tega problema verjetno ne bi opazila. Verjamem pa, da je še veliko mladih družin, ki imajo poleg problema vrtca še ostale socialne težave.

Upam, da boste vsi odgovorni naredili nekaj konkretnega v zvezi s tem problemom in znali prisluhniti vsem občanom:

- tistim, ki se vozijo z mercedesi;
- tistim, ki se vozijo z jugoti;
- tistim, ki se vozijo s kolesi, motorji in traktorji;
- tistim, ki hodijo peš;
- tistim, ki se vozijo v otroških vozičkih;

- tistim, ki se vozijo v invalidskih vozičkih in tudi tistim, ki sploh ne morejo hoditi.

VSI SMO TU IN ŽIVIMO! NE POZABITE NA NAS!

Pripis: Ravno danes sem dobila odgovor na pritožbo. Eden je sprejet, drugi ne.

**ISCG
DOMŽALE**

**AVTOŠOLA
LONČAR d.o.o.**

Cesta talcev 10, 1230 Domžale

☎ 01/721-10-82

GSM: 041/785-735

PRIČETEK TEČAJA:

**24.7.2000,
ob 17. uri**

OBISK VRHUNSKEGA ALPINISTA TOMAŽA HUMARJA NA OŠ JANKA KERSNIKA - BRDO

Na OŠ Janka Kersnika že precej let deluje planinski krožek. Letos sta krožek vodila Dušan Prašnikar in Tadeja Češka. Učenci se krožka radi udeležujemo, še posebno takrat, ko je na programu izlet. Učimo se o nevarnostih v gorah, na kaj moramo biti pozorni, o opremlenosti...

Gore nas privlačijo, saj nam lahko nudijo več, kot pa si upamo pričakovati. Napolnijo nas z novimi močmi in nam dajo drugačen, lepši pogled na svet. Gore te zasvojijo in čez čas ugotoviš, da postajaš prazen, če ne občutiš njenega objema. Vsi imamo velike želje po gorah, a le malokdo jih zna uresničiti in jih v pravem trenutku omejiti. Lahko se zgledujemo po dobrih in izkušenih alpinistih. Tu nam lahko le eden pokaže tisto pravo poželenje, žrtvovanje in skrivnostno odkrivanje nenavadnega. **TOMAŽ HUMAR**, naš vrhunski alpinist. Človek se zdrzne ob poslušanju o njegovih izkušnjah, vztrajnosti in željah. Mislimo, da si vsakdo želi slišati o Tomaževih avanturah.. V sodelovanju z njegovim sponzorjem **AVTO DEBEVC** in g. Juterškom je naš krožek organiziral

Planinski krožek na Brdu

srečanje s Tomažem na naši šoli. Z njim smo pogledali utrinke z njegovih tveganih vzponov in se na kratko pogovorili. Zato nam bo 13. junij ostal v lepem spominu, kajti takrat smo mnogi izmed nas prvič videli zadovoljen in srečen obraz Tomaža. Lahko smo razbrali, kako mu gore dajejo poživitev in veselje. Ob gledanju diapozitivov smo prepoznali njegovo trdno voljo, vztrajnost in moč v kritičnih trenutkih. Ob koncu nam je ustregel še z avtogrami. Veseli obiska in

dobre volje ter polni novih načrtov smo se poslovili in mu zaželeli še veliko uspehov.

Čas se je hitro iztekkel, vendar nam bo srečanje ostalo v lepem spominu. Tomažu se iskreno zahvaljujemo, da smo lahko z njim delili užitke in izkušnje, ki jih je doživel do sedaj. Želimo mu še veliko uresničenih želja in upamo, da se nekoč srečamo v gorah.

Lep gorniški pozdrav,
planinski krožek na Brdu

112

POROČILO O DELU GASILSKE ZVEZE IN OSREDNJE GASILSKE ENOTE ZA MESEC JUNIJ

• Nedelja, 4. junij 2000

PGD Studenec je ob svojem jubileju organiziralo gasilsko vajo v vasi Prevalje, na gospodarski objekt. Čeprav gre za območje sosedne občine, so bila vabljen tudi društva naše zveze; osrednja enota PGD Blagovica - 6 gasilcev

• Petek, 9. junij 2000

Preko regijskega centra za obveščanje smo bili obveščeni o gozdnem požaru v vasi Trnovče. Po prihodu prvih gasilcev požara ni bilo opaziti, točna lokacija pa nam tudi ni bila podana. Zgolj naključje pa je bilo, da je bil v istem času opažen velik dim z južne strani oziroma vasi Koreno. Enote so se napotile na to mesto, kjer pa se je izkazalo, da gre za manjši kontroliran požig smeti.

Po nadaljnjem zbiranju podatkov in analizi dogodkov je bilo ugotovljeno, da je v Trnovčah dejansko nastal manjši gozdni požar, katerega pa so krajsani sami pogasili pred prihodom gasilcev.

Te akcije, ki je imela izredno srečen zaključek, se je udeležilo 14 gasilcev osrednje enote.

• Nedelja, 18. junij 2000

Pregled in opremljanje hidrantnih omarič v vasi Mali Jelnik; 3 gasilci

- Gasilske vaje, osrednje enote; 6 x
- Razna vzdrževalna dela v orodjarni in izven nje.

Skupaj je v mesecu juniju, osrednja enota opravila preko 110 delovnih ur

- PGD Blagovica je v tem mesecu opravila 112 prevozov pitne vode v skupni količini 504000 litrov.

- Minilo je leto dni od prevzema novega gasilskega vozila GVC 16/25, statistika kaže, da je bilo vozilo;

- 16 x uporabljeno v raznih intervencijah

- 14 x za prevoz pitne vode
- s črpalko pa je bilo opravljeno 34 delovnih ur.

- Predsedstvo GZ Lukovica je imelo 14. junija redno sejo, ki pa žal ni bila sklepčna.

Matjaž Markovšek

STARA BRIZGALNA DELUJE

PGD Krašnja je na predpraznično popoldne v soboto, 24. VI. 2000, organiziralo že V. tekmovanje "s staro brizgalno". Tekmovanja v Krašnji se je udeležilo 14 ekip. Po zelo izenačenem boju so bili zmagovalci vsi, ki so s staro brizgalno napolnili vedro. Najboljši so bili člani II. ekipe PGD Blagovice in so še za eno leto dobili prehodni pokal v svoje vitrine.

REZULTATI:

Člani:

1. mesto Blagovica II. ekipa
2. mesto Blagovica I. ekipa
3. mesto Krašnja (trojka Kranje Brdo)

V tej konkurenci je nastopilo 9 ekip.

Članice:

1. mesto Blagovica
  2. mesto Tosama
  3. mesto Krašnja II. ekipa
- Tu so nastopile 4 ekipe.

Prireditev je popestrila tudi veteranska ekipa Krašnje, ki je mladi ni pokazala, kako se je to delalo pred mnogimi leti.

Organizator ima željo, da se naslednje leto tekmovanja udeleži čim več ekip, zaželjene tudi veteranke.

Gasilsko društvo Krašnja je tudi sicer vedno aktivno. Redno izobražujemo člane, imamo redna sobotna srečanja in se udeležujemo vseh požarov in drugih intervencij, čeprav o tem v poročilih občinske gasilske zveze ni podatkov. Smo pač gasilci, ki radi delamo in se udeležujemo vseh akcij, pisanje pa nam ne gre.

Na koncu se zahvaljujemo Občini Lukovica in GZ Lukovica za denarno pomoč in Vas pozdravljamo z gasilskim pozdravom "Na pomoč".

za PGD Krašnja
Janez Rode

ŠTEVILKA 113

DOGODKI NA OBMOČJU OBČINE LUKOVICA

OD 1. 6. 2000 DO 30. 6. 2000

ILEGALNO PRESTOPILI DRŽAVNO MEJO;

Policisti so v naselju Lukovica pri kontroli dobili štiri državljane Irana, ki so ilegalno vstopili v državo. Po končanem postopku pri sodniku za prekrške so bili nastanjeni v Centru za odstranjevanje tujcev in bodo vrnjeni v matično državo.

TATVINA V NASELJU BLAGOVICA;

Občan iz Blagovice je poklical po telefonu in naznanil tatvino traktor-skega kardana. Policisti o storilcu še zbirajo obvestila.

PROMETNA NESREČA S TELESNIMI POŠKODBAMI;

Policisti PP Domžale so bili obveščeni, da se je na cesti med Spod-

njimi Lokami in Negastrmom zgodila prometna nesreča, v kateri je bil poškodovan motorist. Policisti so ugotovili, da je do nesreče prišlo zaradi vožnje po nasprotni strani vozišča. V nesreči je bil telesno poškodovan motorist. Povzročitelja čaka srečanje s sodnikom za prekrške.

NAMERNO POŠKODOVANJE SADNEGA DREVJA;

Občan iz naselja Zlatenek je po telefonu obvestil policiste PP Domžale, da je na njegovi parceli preko noči neznanec izruval in poškodoval več sadik sadnega drevja. Policisti so si ogledali kraj dejanja in o storilcu še poizvedujejo.

PP Domžale

Franciška Jemec

Lukovica 17, 1225 Lukovica

Tel.: 061 735 - 146

DOMAČA HRANA IN DOMAČE VZDUŠJE

GOLČAJ - CERKEV SV. NEŽE

Obnova cerkve sv. Neže na Golčaju bo do septembra 2000 zaključena in cerkva bo zaživela v vsem svojem večstoletnem sijaju. Ob tej priliki se mi zdi prav, da tudi domačini izveste, kakšen biser naše kulturne dediščine skriva občina Lukovica. Cerkev sv. Neže na Golčaju je v letošnjem letu vključena v projekt Dnevi evropske kulturne dediščine, ki bodo potekali od 21. do 30. septembra 2000. Dneve evropske kulturne dediščine vam bomo predstavili v naslednji številki Rokovnjača.

Cerkve sv. Neže stoji na vrhu prisojnega golčajskega pobočja na n.v. 677 m. Do leta 1941 je bila poleg cerkve še mežnarija, ki je bila požgana. Ohranile so se samo ruševine. V pisnih virih se cerkev prvič omenja v zapisu cerkva iz leta 1526. Cerkev je bila med najbolj bogatimi v Črnem grabnu. Za vojno s Turki je morala dati 6 renških goldinarjev, kelih in 2 srebrni čaši. Po ustnem izročilu naj bi cerkev pripadala, graščini na Limbarski gori, ko je ta propadla, so si cerkev lastili beneški gospodje.

Golčajsko cerkev v svoji vizitaciji v letih 1631-1632 omenja ljubljanski škof Rinaldo Scarlich. Omenjeni so trije oltarji, glavni je bil posvečen devici in mučenki sv. Neži, desni stranski oltar je bil posvečen sv. Erazmu, levi pa sv. Marjeti. Enake podatke zasledimo tudi v vizitaciji iz leta 1654. Vizitacija iz leta 1668 omenja majhen, razpokan oltarni prostor, ki ga je potrebno zamenjati z novim in večjim.

Kot podružnico cerkve v Krašnji omenja cerkev sv. Neže na Golčaju tudi Janez Vajkard Valvasor v svoji knjigi Slava Vojvodine Kranjske (1689).

V času jožefinskih reform so cerkev 14. februarja 1784 zaprli. O tem, kdaj so cerkev ponovno odprli, ni podatkov.

Konec 19. stoletja je bila dozidana lopa in v istem času so podaljšali ladjo za dolžino pevskega kora. Zapis v župnijski kroniki, da je bil v cerkvi prvotno lesen kasetiran poslikan strop, ki so ga zaradi dotrajanosti zamenjali leta 1870, nekoliko zavaja, saj prvotnega stropa fizično niso odstranili, ampak so ga samo prekrili z novimi ometanim stropom z dekorativno poslikavo.

Po Schumijevem poročilu (1882/83) cerkev je bila med 2. svetovno vojno poškodovana in v njej se enajst let ni maševalo (od leta 1941 do 1952).

Ob dokumentiranju stanja na terenu leta 1961 v zapiskih tedanjega Republiškega zavoda za spomeniško varstvo lahko preberemo, da je cerkev na Golčaju v derutnem stanju in je zaradi vdrtega vhoda mogoč prost vstop v notranjščino cerkve, kjer se nahajajo kakovostne plastike.

Cerkveno notranjščino je pred odstranitvijo kipov leta 1967 fotografsko dokumentiral Peter Fister, konservator Zavoda za spomeniško varstvo v Kranju. Na fototečnem kartonu omenja tudi starejši kasetiran strop, ki je viden pod udrtim novejšim ometanim stropom.

Celovita obnova cerkve sv. Neže se je začela leta 1993, ko je bil na pobudo župnika Jožeta Vrtovška obnovljen zvonik. Gradbena dela so obsegala obnovo kritine ter zamenjavo dotrajanih ometov. Ob sondiranju starih ometov niso bili odkriti sledovi arhitekturnih poslikav. Zvonik ima nove apnene omete in je beljen v toplem okrašenem tonu z belimi členitvami po skici arhitekta zavoda Bojana Schlegla. Strešna konstrukcija na cerkvi je bila poškodovana tako, da je na nekaj mestih zamakalo in sledila je zamenjava dotrajane strešne konstrukcije in strešne kritine. Vzpredno je bilo potrebno rešiti tudi problem lesenega stropa, ometanega na trstiko z dekorativno poslikavo iz 19. stoletja v ladji. Strop je bil na nekaj mestih udrt in na splošno v zelo slabem stanju. Pod mlajšim stropom je bil delno viden lesen, poslikan, kasetiran strop. Mlajši ometan strop je bil dokumentiran in odstranjen. Starejši strop je bil dokumentiran in v celoti snet. Na stropnem tramu v ladji so bili najdeni fragmentarni ostanki še starejšega lesenega poslikanega stropa. Snete kasete so bile začasno deponirane na podstrehi župnišča v Blagovici. Za dokumentacijo je bilo shranjenih nekaj kosov ometa z modro dekorativno poslikavo. V cerkveni ladji je bil narejen nov lesen nosilni strop, kot podloga za pritrditev restavriranega stropa.

Obnova se je nadaljevala leta 1995 z obnovo fasade na cerkvi. Ob sondiranju ometov je bilo na južni steni ladje tik ob renesančnem portalu odkrito romansko okence polkrožne oblike, ki dokazuje, da je bila cerkvena ladja sezidana že v 12. ali 13. stoletju. Plastovita zidava iz kamnitih klesancev, značilna za romaniko, pri cerkvi sv. Neže ni bila izrazita, zato so bili zidovi pokriti z novimi apnenimi ometi. Nekoliko bolj izrazita plastovita zidava je vidna le na severni strani, kjer novi ometi ne segajo čisto do tal. Ob sondiranju je bilo ugotovljeno, da so bila obstoječa okna prvotno nekoliko ožja in nižje pri tleh. Na ladji in prezbiteriju ni bilo sledov arhitekturnih poslikav. Fragment freske ob južnem vhodu je del večje kompozicije s podobo zaščitnika romarjev sv. Krištofa. Avtor freske je anonimni slikar, datiramo jo lahko v pozno 15. stoletje ali v zgodnje 16. stoletje. Zaradi dotrajanosti je bilo zamenjano tudi stavbno pohištvo, razen vrat

na zahodni fasadi. Novo stavbno pohištvo je bilo narejeno po vzoru starega. Tla v lopi so bila tlakovana s kamnitimi prodniki - mačjimi glavami.

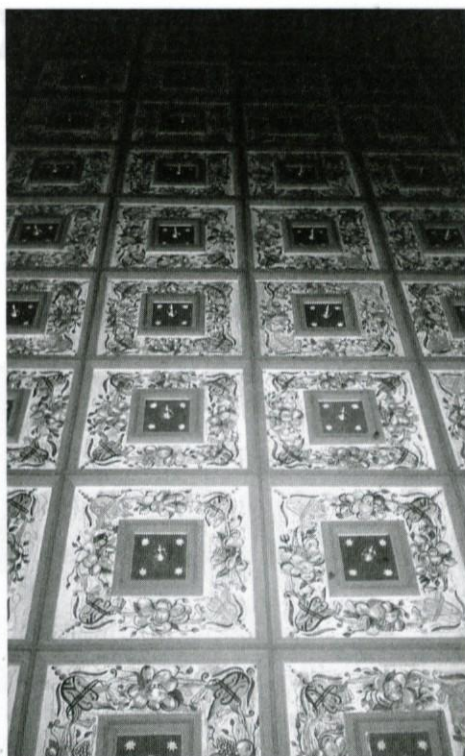
Dela so se nadaljevala v notranjščini. Pred zamenjavo tlaka v cerkvi sv. Neže je bila narejena arheološka raziskava. Pri sanacijah srednjeveških cerkev je to že uveljavljena praksa in kot običajno tudi tokrat rezultati niso izostali. Znotraj sedanjega prezbiterija so bili odkriti temelji starejšega, romanskega kvadratnega prezbiterija - kar je vsem pričakovano vendarle predstavljalo presenečenje. Romanske cerkve na Gorenjskem imajo praviloma polkrožne apside, kvadratni prezbiteriji pa so kot vpliv severne in srednje Evrope pri nas osredotočeni na Štajersko in Koroško. Na Gorenjskem jih lahko naštejemo na prste ene roke (Šmarjetna gora nad Kranjem, Sv. Primož nad Kamnikom, Špitalič v Tuhinjski dolini, spodnja kapele na Malem gradu v Kamniku). Datiramo jih v drugo polovico 12. stoletja in v prvo polovico 13. stoletja. Zanimivo je, da je večina kvadratnih prezbiterijev na

Gorenjskem koncentrirana v okolici Kamnika. Že dr. Emilijan Cevc je v zvezi s pojavom tega arhitekturnega tipa na sv. Primožu nad Kamnikom domneval, da ga morda lahko povežemo z vplivom grofov Andeških, ki so bili takrat deželni gospodje Kranjske in so imeli sedež v Kamniku. Arheološke raziskave v cerkvi sv. Neže na Golčaju so odkrile tudi temelje njene prvotne zahodne stene in s tem velikost njene romanske predhodnice. Intezivna plast oglja ob severni steni odpira še zanimivejša vprašanja morebitne prvotne lesene kapele ali cerkve na tem mestu. Arheološko najdeni ostanki romanske predhodnice so nakazani s kamnitimi vložki v novem opečnatem tlaku. Načrt prezentacije je narisal arhitekt zavoda Aleš Hafner. Stene v notranjščini cerkve in prezbiterija so bile prav tako kot zunanaj ometane z novimi ometi in beljene z apnom. Sledov poslikave ni bilo.

Po zaključenih gradbeno obnovitvenih delih je minilo kar nekaj let, da so bila pridobljena finančna sredstva za restavriranje cerkvene opreme in lesenega poslikanega kasetiranega stropa. Restavriranje lesenega kasetiranega poslikanega stropa, ki ga dr. Nataša Golob datira v čas okrog leta 1680, se je začelo v letu 1999. Snete kasete so bile v zelo slabem stanju. Od skupno 78 kaset je bilo v celoti uničenih 13 kaset. Okrasne letve in sredinski cofki so bili odstranjeni že leta 1870, ko so strop ometali. Na dozidanem delu ladje, nad pevskim korom, so kasete mlajše. Novejše kasete so nekoliko večje, od starejših pa se razlikujejo tudi v načinu poslikave in barvno. Vse deske so bile utrjene, dodani so bili manjkajoči leseni deli in kasete so bile grundirane. Trinajst kaset je v celoti novih. Ker je bilo več kot sedemdeset odstotkov poslikave uničene, ohranjena poslikava pa zelo slabo fiksirana, se je komisija odločila, da se kasete v največji možni meri rekonstruirajo. Na podlagi ohranjene poslikave je bilo možno narediti rekonstrukcijo barvnih nanosov in risbe. V obodnem polju so na beli podlagi v vogalih naslikani stilizirani cvetovi tulipana, med njimi so fruktoni, ki so sestavljeni iz granatnih jabolok, grozdja, smokev, jabolok, hrušk, repe, buč, korenja in drugih fantazijskih cvetov in plodov. Poslikava se kljub navidezni vizualni podobnosti razlikuje od kasete do kasete. Notranja kasetna ima modro podlago in je na vogalih okrašena z belimi zvezdicami. Na sredini so vidne luknjice, v katerih so bili pritrjeni okrasni cofki. Nove kasete so barvno in tonsko prilagojene celoti. Rekonstrukcija je izvedena z lazurnimi nanosi in šrafiranjem. Letve in cofki so narejeni po analogiji sorodnih oz. sočasnih stropov. Celoten strop je utrjen in zaščiten. Restavrirane kasete so pritrjene na slepi strop.

V cerkvi sv. Neže na Golčaju so trije oltarji in prižnica. Glavni oltar je signirano in datirano delo podobarja in zlatarja Franca Laha iz Mengša, z letnico 1858. Oba stranska oltarja sta delo kranjskega baročnega kiparja Valentina Vrbnika (ok. 1714-1799) oz. njegove delavnice. Stranski oltar je na predeli datiran z letnico 1777. Prižnica je samo delno ohranjena in bi jo lahko tudi pripisali delavnici Valentina Vrbnika. V poljih so bile nekoč slike na lesu s podobami štirih evangelistov z atributi, ki pa so bile ukradene. Oltarna arhitektura, kipi, prižnica in korna ograja so bili restavrirani v letu 2000. Vsa cerkvena oprema je bila zaplinjena z argonom. Stranska oltarja in prižnica so bili enkrat preslikani. Sledilo je mehansko čiščenje in odstranjevanje preslikav, utrjevanje lesa in mizarstvo ter rezbarsko popravilo poškodovanih delov oltarne arhitekture ter utrjevanje in retuširanje izvornih poslikav v tehniki marmorina. Pozlačeni in posrebrni dekorativni elementi so bili v zelo slabem stanju, zato smo se odločili za novo pozlato in posrebritev. Glavni oltar ni bil preslikan, zato so se restavratorska dela omejila na čiščenje, mizarstvo popravilo in osvežitev poslikave in pozlate. Korna ograja je marmorirana in razčlenjena s štirimi preprostimi lesenimi kasetami. Poslikava je bila delno retuširana in osvežena.

Z restavriranjem cerkvene opreme se je zaključila večletna obnova cerkve sv. Neže na Golčaju. Konservatorske in restavratorske raziskave so prinesle tudi nekaj spoznaj o razvojnih fazah objekta. Tako lahko z gotovostjo rečemo, da je prvotna enoladijska cerkev s kvadratnim prezbiterijem nastala v drugi polovici 12. ali na začetku 13. stoletja. Odprto ostaja vprašanje starejše lesene kapele. V obdobju renesanse je cerkev dobila poligonarno zaključen prezbiterij z banjastim obokom s sosvodnicami. Sočasno je bil na severni strani, na stiku med ladjo in prezbiterijem, dozidan tudi zvonik, katerega prtiličje služi kot zakristija. V tem času so bile izvedene tudi nekatere prezidave v ladji; na južni fasadi je bil odprt nov renesančni portal, vhod na zahodni fasadi je bil preoblikovan, odprta so bila nova okna, ladja je dobila nov lesen kasetiran poslikan strop. Današnje zunanjo podobo je cerkev dobila ok. leta 1870, ko je bila ladja podaljšana za dolžino pevskega kora in je bila dozidana odprta vhodna lopa. Line zvonika so bile preoblikovane leta 1894, ko so kupili dva nova zvonova. Najstarejši zvon na Golčaju ima letnico 1423.

Damjana Pečnik

Literatura

- Kronika župnije Blagovica, I., II., III.
 FRANZ SCHUMI, Die Filialkirche St. Agnes auf dem Berge Golčaj, Archiv für Heimatkunde, I, Band, Leibach 1882/83, November, p. 186,187
 MARJAN ZADNIKAR, Golčaj, Spomeniška kartoteka Zavoda za spomeniško varstvo LRS, Zapiski XLVIII, 1961
 STANE STRAŽAR, Črni graben, Lukovica 1985, p. 317-320
 BLAŽ RESMAN, Acta historiae artis Slovenica, Ljubljana 1996, p.p. 91-175
 MILAN SAGADIN, Poročilo o arheološkem izkopavanju, 1995

MLADI UMETNIKI

Svojevrstno doživetje je poletni večer preživeti ob poslušanju klasične glasbe in hkrati občudovati slikarsko umetnost.

V mislih imam baročno cerkvico sv. Mohorja in Fortunata v Grobljah pri Domžalah, kjer se v juniju in juliju odvija 30. Mednarodni festival komorne glasbe GROBLJE 2000.

Odločila sem se za 30. junij ob 20.30 uri, ko je bil na sporedu Simfonični orkester Domžale - Kamnik, v katerem je sodelovalo kar nekaj mladih solistov (oboa, violina, pozavna, flavta) z dirigentom Aleksandrom Spasičem. Od nastopajočih solistov bi želela izpostaviti Alenko Semeja in Janeza Podleska (oba violina), in to ne samo zaradi odlične izvedbe, ampak tudi zato, ker po rodu oba izhajata iz naše občine Lukovica. (Janezova mama je pekova - Vovk Nuška iz Lukovice, Alenkina stara mama pa je bila Sušnikova s Prevoj).

Janez Podlesek je študent 1. letnika AG v Ljubljani, v razredu prof. Primoža Novšaka. Leta 1997 je na državnem tekmovanju v Ljubljani prejel 1. nagrado, leta 1998 je v Gorici dobil 3. in lansko leto v Zagrebu 2. nagrado. Je dobitnik Škerjančeve nagrade na SGBŠ. V Simfoničnem orkestru Domžale-Kamnik je član že 8 let.

Črnolas fant izstopa po eni strani s svojo nežnostjo in po drugi strani z izjemno zagnanostjo in dobro tehniko. S svojim kolegom Bojanom Rističem sta ta večer izvedla koncert za 2 violini in orkester v D-molu Johanna Sebastiana Bascha in požela veliko simpatije pri poslušalcih.

Alenka Semeja je koncert zaključila in nas s svojim nastopom resnično očarala - tako s svojo izjemno milino kot tudi odlično izvedeno Romanco za violino in orkester Johana S. Svendsena. 17-letno dekle je pokazalo veliko umetniško zrelost; temu se ni posebno čuditi, saj izhaja iz zelo znane glasbene družine Semeja iz Doba in ji je glasbena umetnost očitno že prirojena in usojena.

Alenka je končala glasbeno šolo v Domžalah pri prof. Branki Bečaj, zdaj pa je dijakinja 2. letnika SGBŠ v Ljubljani pri prof. Dušanki Stražar. Leta 1999 se je udeležila Tabora mladih glasbenikov pri prof. Tomažu Lorenzu ter v sklopu Festivala Ljubljana glasbenih delavnic pri prof. Jeroldu Rubensteinu in Evgeniju Suku. Na regionalnem tekmovanju je letos prejela zlato priznanje. Je članica Simfoničnega orkestra Domžale-Kamnik 5 let.

Verjetno je tudi v naši občini kar precej ljubiteljev te zvrsti glasbe, žal pa, glede na to, da so Groblje v neposredni bližini in da se tu odvija mednarodni festival komorne glasbe, je le premalo zainteresiranosti in udeležbe naših občanov.

Marinka P.

POGOVOR S PREDSEDNIKOM KS KRAŠNJA

Gospod Franc Novak, predsednik KS Krašnja, je pristal na kratek pogovor o življenju in delu v krajevni skupnosti. Ta je geografsko zelo razgibana, saj je Krašnja na nadmorski višini 370 m, Vrh pa na 685 metrih.

Kaj nam veste povedati o krajevni skupnosti na splošno?

“Krajevna skupnost živi dokaj složno. Vse vasi sodelujejo v družabnem življenju, katerega ton dajejo gasilsko, kulturno in športno društvo. Gasilci sodelujejo na vseh prireditvah v kraju, pa tudi sami jih pripravijo nekaj. Najbolj znano je tekmovanje s staro brizgalno, ki je vsako leto. Seveda se vedno odzovejo klicu na pomoč. Pa tudi izobraževanje je pomemben del dejavnosti. Kulturno društvo pripravi ob vseh praznikih kulturni program, zelo dejavna je likovna skupina, ki vsako leto pripravi več razstav, najbolj znana pa so naša dekleta in žene, ki delajo izdelke iz slame, pa tudi tradicionalnih kulinarčnih veščin se učijo. Športno društvo skrbi za rekreacijo krajanov, pa tudi v tekmovalnih športih niso neopazni. Tekmujejo v namiznem tenisu, varpi, vlečenju vrvi in tekih. Učijo se borilnih veščin. Deluje pa tudi planinska pohodna skupina. Vsako leto pripravijo več množičnih prireditev: igre brez meja, orientacijski tek, tek za krof in

najbolj znana, spominski Šraufov pohod. Pevci se zbiramo v cerkvenem pevskem zboru, ki je tudi že imel nekaj javnih nastopov. V preteklih letih smo imeli veliko dela z urejanjem cerkve in župnišča, ki pa še ni dokončno urejeno”.

Kako pa skrbite za krajevne potrebe?

“Prva naloga je ureditev kanalizacije. Projekt je pripravljen. Začetek gradnje bo takoj, ko bodo zbrana vsa sredstva, ta pa se zbirajo prepočasi. Veseli smo, da se je končno začela urejati problematika ob magistralni cesti G-1 10. Odsek med Krašnja in cesto za Koreno v Kompoljah je končan, za nadaljevanje do zadnjih hiš pa nikakor ne najdemo razumevanja. Opozorilo, da tam živi večina prebivalcev Kompolj, ne zaleže. Sprašujem se, ali bomo res čakali na smrtno žrtev, predno bomo rešili ta problem? Krajsani so ureditev te poti in prehoda za pešce ter avtobusnega postajališča zahtevali že pred leti, pa so dobili dogovor, naj zberejo denar in naredijo. Kaj takega krajsani gotovo ne bomo zmogli, posebno če upoštevamo ceno, ki jo SCT postavlja za gradnjo ukrepov. Uvoz in izvoz iz Krašnje je zaenkrat še neurejen, saj ne prometni znaki niti oznake na cestišču ne omogočajo varne vožnje. Kdaj bo zgrajen pas za leve zavijalce ne vem, rečeno mi je le, da je to v načrtu”.

Kaj pa načrti?

“Zgradili bomo mrliško vežico, vendar smo še v fazi pridobivanja zemljišč. Seveda si želimo urediti središčni del vasi, vendar je tu še kar nekaj problemov. Želeli bi porušiti stari kulturni dom, ki sedaj zastira pogled na obnovljeno cerkev in župnišče in tako ni mogoča ureditev celostne podobe osrednjega prostora, kar pa zaradi lastništva trenutno ni mogoče. Urediti moramo še nekaj povezovalnih poti, kot na primer Koreno - Vrh nad Krašnja in nekaj dostopnih, posebej še do domačij Korošec in Borštinar, do katerih je sedaj dostop po slabem kolovozu.

Pa odnosi z Občino?

“Do sedaj smo za silo vozili, ne vem pa, kako bo v naprej! Zavračajo namreč vodenje knjigovodstva, kar doslej ni bil problem, saj naša računovodkinja vestno opravlja svojo dolžnost. Ni pa videti, da bi nam namenili sredstva za opravljanje tega dela, saj to ne more biti volonterska zadeva. Sicer me pa najbolj motijo ljudje, ki vsepovsod odmetavajo embalažo iz avtomobilov, posebej še, ker smo stara smetišča že sanirali”.

Gospod Novak, hvala lepa za pogovor.

V. G.

Gradnja avtoceste na Trojanah:

PO ŠTEVILNIH ZAPLETIH BODO NA TROJANAH LE DOBILI KRIŽIŠČE

Sredi junija so se na Trojanah sestali vsi vpleteni in prizadeti pri projektu gradnje avtocestnega odseka Vransko - Blagovica, natančneje predora Trojanje, ki je s skoraj 3000 metri najdaljši in najzahtevnejši predor na tem odseku.

Poleg dvajsetih krajanov, katerih poslopja stojijo nad traso predora, so se sestanka, ki ga je sklicala KS Trojanje, udeležili še predstavniki Občine Lukovica, investitorja - Družbe za državne ceste in izvajalca - italijanskega podjetja Impresa Grassetto.

Dokler se ne zagotovi ureditev križišča, se tudi predor Trojanje ne bo začel graditi

Povod za sklic sestanka je bila grožnja prebivalcev, da izvajalca ne bodo dovolili posneti nultega stanja na njihovi posesti, kar je potrebno za ureditev zavarovanja za primer poškodb na stavbah med deli na predoru Trojanje, če DARS oz. njegov zastopnik DDC ne bo izpolnil obljub in obveznosti, ki jih ima do Trojančanov. Pri tem so izpostavili predvsem ureditev križišča pod restavracijo Gostinskega podjetja Trojanje, za katero je bilo pripravljenih že več predlogov, a se z njimi krajsani in občina niso strinjali, ureditev ploščadi pred gasilskim domom in pločnikov v naselju. Posameznike pa skrbi tudi manjvrednost njihovih objektov zaradi gradnje predora, ki se vrsti okoli 30 odstotkov, zaradi česar menijo, da so upravičeni do primerne odškodnine. Njihove zahteve je natančneje predstavil g. Lado Goričan.

Ing. Kosec, DDC projekt Vransko - Blagovica, je Trojančane opozoril, da naj bi zdajšnje zahteve krajanov ne bile takšne, kakršne so bile dogovorjene z občino pred gradnjo avtoceste ter da ima izvajalec del vse pogoje, da začne z deli na predoru. Pojasnil pa je, da sta si v dneh pred sestankom dva neodvisna projektanta ogledala teren, na katerem naj bi se uredilo križišče ter da lahko njune predloge pričakujejo v nekaj tednih.

Predstavniki občine, izmed katerih se je župan zopet opravičil, so krajanom zagotovili, da občina DDC-ju ne bo izdala soglasja k nobenemu projektu ureditve križišča, s katerim se krajsani ne bodo strinjali. Med vsemi predstavljenimi projekti ureditve križišča so do takrat krajsani podprli le enega, ki pa je po besedah ing. Kosca zaradi prevelikih stroškov neizvedljiv.

Možnosti, da ne bo prišlo do presihanja vodnih virov, se ne da izključiti

Besedo je dobil tudi ing. Zola, predstavnik izvajalca del na predoru Trojanje, italijanskega podjetja Impresa Grassetto, ki je krajanom pojasnil, da bo njegovo podjetje odgovarjalo za poškodbe, ki bodo nastale med izvajanjem del, ne odgovarjajo pa za ustreznost projekta izgradnje predora. Odgovoril je tudi tistim, ki se bojijo, da bodo zaradi vrtnanja predora presahnil nekateri individualni vodni viri, ki so nad traso. Ing. Zola je na to dejal, da presihanja ni možno izključiti, zaradi česar morajo

pred pričetkom del napraviti popis obstoječega stanja vodnih zajetij.

Z odgovori prisotnih so bili krajsani še najmanj zadovoljni, kar se manjvrednosti objektov tiče. Slovenska zakonodaja namreč takšne situacije ne predvideva, zato naj bi po besedah ing. Kosca lastniki zemljišč nad tunelom ne imeli nobene pravne osnove za odškodninske zahtevke. Krajsani, ki so tak odgovor pričakovali, so že vnaprej napovedali, da se bodo o zadevi posvetovali z odvetnikom.

Križišče bo

Sklepi sestanka na Trojanah so se začeli uresničevati v začetku tega meseca, ko so se predstavniki DDC-ja še enkrat sešli s krajsani in jim predstavili idejne rešitve ureditve križišča, ki so jih pripravili neodvisni projektanti. Kljub temu, da rešitve po navedbah krajanov niso bile povsem optimalne, so se vendarle pogodili za eno izmed predlaganih ter se z DDC-jem dogovorili za nadaljnje sodelovanje.

Na omenjenem sestanku pa je bilo govora tudi o tem, da naj bi pri popisu prvotnega stanja posesti nad predorom sodeloval neodvisni cenilec, za katerega krajsani upajo, da ga bo pomagala zagotoviti občina. Z Impreso Grassetto pa se želijo dogovoriti tudi o tem, da bi lastniki imeli možnost vpogleda v zavarovalne police.

Tako so se na Trojanah vsaj začasno omilile težave krajanov z gradnjo avtoceste in zapleti, ki jo spremljajo.

Maja Smrkolj

ČE SE ORGANIZIRAJO, POTEM SO!

Društvo podeželske mladine Blagovica organizira kmečke igre ljubljanske regije.

Sredi junija, ko v pripeki močnega sonca mnogi posedajo v senci dreves ali pa se sončijo na peščenih plažah, kmetovalca kliče delo, ki ga vabi na trtavniki in polja.

Prireditve

17. junija je društvo podeželske mladine Blagovica priredilo kmečke igre ljubljanske regije. S trdim delom organizatorja Pustotnik Braneta in Podbelšek Aleša ter z ostalimi pomagači je prireditve dobila popolno vzdušje.

Na samem prihodu v središče Blagovice sta te pričakala redarja, ki sta usmerjala obiskovalce in njihova vozila na parkirišča. Nato si se lepo sprehodil na tekmovalni del prostora, ki je bil za športnim igriščem na travniku Franca Barliča. Zveza podeželske mladine, ki deluje že 7 let, je sedaj tu na tem prostoru s svojim predsednikom Danijelom Rihtaričem in predsednikom ljubljanske regije Igorjem Vidergarjem pozdravila gledalce in tekmovalce. Pričetek tekmovanja je bil ob 16.30, ko je vodja skupine Beli cvet razporedil tekmovalce na tekmovalna polja.

Tekmovalne skupine

Tekmovalo je 8 skupin po 6 članov (Skupine: Kalček, Moravče, Blagovica, Čemšenik, Moste, Hrastnik, Kekčevi bratje in Kamnik).

Tekmovanje

Začelo se je tekmovanje v košnji otave. Tekmovalci so prijeli za kose in kosili zmagi naproti. Zmagala je ekipa Kalček, ki je s svojim članom z ekstravaganтно koso pokosil z nepremagljivim

časom daleč pred drugimi. Sledilo je tekmovalje v grabljenju sena v kopico. V tej igri so tekmovala dekleta, ki so nakošeno otavo pograbile v kopico in z dvigom grabelj končale tekmovalje. Tudi tu se je izkazala ekipa iz Ivančne Gorice - Kalček. In že smo pri tretji igri - pajsanje hloda. Tu je bilo potrebno angažirati dva usklajena moža, ki sta s svojo spretnostjo in tehniko navduševala navdušene gledalce. Hlod je bilo potrebno premakniti 4 metre čez ozna-

vi člani ekipe. Igra je poskrbela za ogromno zabave in smeha, saj se je morala vsa ekipa uskladiti, kar je pa seveda nekaterim povzročalo velike preglavice in težave. Igra se je končala z manjšim padcem, ki pa ni terjal večjih poškodb, saj je udeleženka rekla, da bo še ta dan prav veselo plesala. V tej igri so zmagali Kmečki bratje iz Blagovice.

V zadnji igri pa so se ekipe pomerile v žaganju hloda. Igra je zahtevala dva močna tekmovalca, ki sta prijela za staro kmečko žago in zažagala proti zmagi. Tu so organizatorji poskrbeli, da žaga ni bila prav posebno ostra, zato verjamem, da so se vsi tekmovalci prav gotovo prepotili, preden so prežagali deblo.

Rezultati

Za končni rezultat so se upoštevale točke posamezne igre. Točke so se seštele. Ekipa z največ točk je zmagala. To je bila ekipa iz Ivančne Gorice z imenom Kalčki. Za drugo mesto pa sta se potegovali dve ekipi: Kekčevi bratje iz Blagovice in Kamnik. Organizatorji so se odločili, da se skupini preizkusita v vlečenju vrvi. Tako so si drugo mesto priborili Kamničani, Kekčevi bratje pa so na ustreznem tretjem mestu.

Veselica

Tedaj sta se veselje in žalost preselila za klopi, ali če lahko rečem iz tekmovalnega prostora na zabavni prostor. Tu je bilo poskrbljeno za pijačo, hrano in pa seveda glasbo. Igrala je skupina Beli cvet iz Moravč.

Pozdrav gostom

Na prireditve so bili povabljeni gostje: Danijel Rihtarič, Katarina Smrkolj in Ciril Smrkolj, ki so k sami prireditvi tudi veliko pripomogli. Sodeloval je aktiv kmečkih žena Blagovica - Trojane. Tako so se dobile tudi domače dobrote. Bogat srečolov pa je osrečil kar nekaj obiskovalcev.

Predsednik Podeželske mladine Blagovica Pestotnik Brane pa se zahvaljuje vsem sponzorjem, pomagačem in še posebno Alešu Podbelšku.

Joško Jakopič

ŽELIMO SI NOVIH PRILOŽNOSTI

Dom upokoencev Domžale nudi celotno oskrbo in medicinsko ter osnovno nego svojim stanovalcem že dolga leta. V njem bivajo občani nove mlade občine Lukovice. Kako žive svoj vsakdan, kako si žele ohraniti stike s svojim domačim okoljem tudi sedaj, ko zaradi bolezni, nemočne starosti ali drugih socialnih ovir ne morejo več živeti v njem?

V domu skrbe za dnevno oskrbo in nego, za medicinsko pomoč in zdravljenje, za fizikalno rehabilitacijo in okupacijsko ter funkcionalno delovno terapijo ustrezno izobraženi strokovni delavci. Pomemben podatek o domu je tudi ta, da biva v enoposteljnih sobah 58 stanovalcev, v dvoposteljnih 66, v troposteljnih pa 42. Vsaka soba ima svoj balkon. V dnevnih prostorih so opremljene priročne čajne kuhinje z individualno pripravo manjših priboljškov, zlasti kave, čaja in kompotov. Ne manjkajo pa v dnevnih prostorih tudi barvni televizorji, ki omogočajo stanovalcem spremljanje različnih TV programov. V avli doma je nameščen tudi avtomat za pripravo različnih napitkov.

V poletnih mesecih je priljubljeno zbirališče terasa doma s senčniki in sprehajalne potke okoli doma, kjer je tudi dovolj sence pod zelenimi drevesi. Na terasi poteka ob lepem poletnem vremenu dnevno jutranja telovadba, enkrat tedensko pa je na dvorišču terase tudi družabno dopoldne s pogostitvijo in mnogimi razvedrilnimi tekmovanji z nagradami. Stanovalci se radi pomerijo v različnih sposobnostih – kako jim služi spomin, kako dobro pozajo narodne in umetne pesmi in podobne veščine. Prijetno razpoloženje se tudi prav lepo za-

ključi s sadno kupo ali ledeno kavo. Veseli smo bili tako stanovalci kot delavci doma, ko so nas pred kratkim obiskali otroci iz vrta Ostržek, tako da sta se starejša in nežno mlada generacija pomerili v priložnostnih tekmovanjih. Sodelujemo na podoben način tudi z drugimi vrtni v Domžalah, na Rodici in v Ihanu, z učenci in učitelji OŠ Venclja Perka, OŠ Domžale in OŠ Rodica. Takega sodelovanja doma in širše javnosti si vedno želimo. Moram povedati tudi to, da smo že nekajkrat imali v gosteh tudi šolarje in učitelje OŠ Brdo pri Lukovici, ki so se nam predstavili s svojim prijetnim nastopom. Podobnih prireditvev, ki bi povezovale občane lukovške občine s svojimi rojaki v domu, si želimo tudi v prihodnje.

V domu delujejo različne interesne skupine; trenutno je najmočnejša skupina pevski zbor Spominčice, ki je nastopil na pevski prireditvi socialnih domov Slovenije v Ljubljani – Moste Polje. Zbor je na tem srečanju dobil priznanje za svojo glasbeno spremljavo in sceno. V nedeljo, 18. junija, pa je zbor zapel nekaj pesmi tudi v cerkvi v Dobu po sveti maši, ki je bila darovana v pomoč starejšim in bolnim. Ob tej priložnosti so se srečali nekdanji sokrajani in obnovili svoje vezi. Zasluga za to gre krajevni organizaciji Karitas.

Pomembno je tudi to, da izdajamo svoje glasilo doma Utrinki, v katero naši stanovalci radi pišejo, z veseljem pa objavljamo tudi prispevke šolarjev in drugih, ki tako ali drugače predstavijo kaj zanimivega.

Za prijetnejše življenje v domu si prizadevamo vsi – tako tisti, ki živimo ali delamo v domu kot oni, ki v svojem domačem okolju pripravijo tako ali drugačno dogajanje in ga predstavijo stanovalcem doma. Skupni naperi bodo obrodili dober sad: zadovoljni bomo vsi.

Vladka Brumen

ŠE PET, PA JIH BO STO

Pestro je življenje Maksa Cerarja iz Krašnje. Rojen je bil v Lukovici 29. maja 1905. V družini je bilo sedem otrok. Doma so izdelovali kraherle, sedaj že pozabljeno osvežilno pijačo, in jo razvažali po okoliških gostilnah in trgovinah. Maks se je v Ljubljani izučil za tapetnika in ličarja. Seveda to slednje ni bil poklic, kot je danes, ampak je bil ličar za vozove. Kar pet let je trajala učna doba. Potem je še nekaj let nabiral izkušnje pri dobrih mojstrih. Svojo obrt je pričel tridesetega leta.

Še vedno je pomagal očetu in, ko je enkrat peljal kraherle v Blagovico, se je ustavil tudi v Krašnji, kjer so Masljevi imeli trgovino. Nagovoril je brhko gospodarjevo hčer, ki se ni kar nič upirala, in tako je postal Krašnjan. Poročila sta se 1931 leta. Še isto leto je postal tudi gasilec. Sodeloval je pri gradnji dveh gasilskih domov in bil dolga leta tudi orodjar. Vsako leto za binčkošti so pripravili veselico, ki je za organizatorje trajala kar ves teden. Z gasilci je tudi veliko prepeval. Njegova hči ve povedati, da ga je enkrat prišla iskat v gasilski dom, pa je pogledala skozi okno in vide-la, kako vsi odpirajo usta, pesmi pa zaradi njihove hripavosti ni bilo slišati. Rodilo se mu je pet otrok, od katerih trije še živijo. Hči, ki je zelo dobra kuharica, kar priznava tudi njegov zet, sedaj skrbi zanj.

Bister je naš jubilar, le včasih spomin ubira daljša pota do ust. Pa nič zato, saj je sicer še vedno trdnega zdravlja in gotovo bomo imeli še priliko poslušati njegove spomine. V krogu ljudi, ki ga imajo radi, naj mu častitljiva leta krasijo pravniki.

V. G.

IZLET DRUŠTVA UPOKOJENCEV

V sredo, 14. junija 2000, je Društvo upokojencev Lukovica organiziralo izlet v kraški svet naše domovine. Ker smo videli in slišali mnogo zanimivosti, je bila to pravzaprav ekskurzija. Naj jo opišemo!

Pot nas je vodila mimo Ljubljane, po stari cesti Vrhnika - Postojna, do vasi Unec, kjer smo se prvič ustavili. V vasi Unec je na svojem posestvu umrl znani slovenski pesnik, rodoljub in general Rudolf Majster (l. 19349).

Ob bližnji cerkvi v tej vasi stoji tudi mogočna lipa: obseg njenega debla meri kar 7 m.

Pot smo nadaljevali po obrobju Cerkniskega polja do Cerknice. V sami Cerknici se nismo ustavili, ampak smo nadaljevali pot do vasice Dolenje jezero, kjer smo si ogledali pri kmetu Kebetu živo maketo Cerkniskega jezera. Kaj je to živa maketa? To je prav posrečen prikaz izvirov voda, ki polnijo Cerknisko jezero in tudi ponikovanje voda v kraške vrtače, jame.

Zvedeli smo tudi, da reka Ljubljanica nima samo tri izvire, ampak jih ima kar sedem (Trbuhovica, Loški Obrh, Stržen, Rak, Pivka, Unica, Ljubljanica).

Nadaljevali smo pot dalje, južno od gore Slivnice (1114 m), kjer »domujejo« čarovnice, ki dajejo domačinom navdih za organizacijo pustnih karnevalov.

Približno 7 km jugovzhodno od Cerknice smo se pripeljali do vasi Grahovo, kjer je med drugo svetovno vojno padel pesnik France Balantič, doma iz Kamnika. Njegove pesmi so na visokem umetniškem nivoju, globoko čuteče. Njegova najboljša pesnitev je Sonetni venec (zglede po Prešernu). Sicer pa je bil zamolčan dolga leta, ker se ni bojeval na strani partizanov.

Peljali smo se tudi mimo Loža, ki ima približno 540 prebivalcev, a je eno najstarejših slovenskih mest. V Ložu se je rodil pisatelj Fran Milčinski, ki je bil poročen z Lukovčanko.

Iz Loža je bil doma tudi dolgoletni Brdski župnik Lavrič.

Naša tretja postaja je bil Grad Snežnik. Današnji grad izvira iz 15. stoletja kot dvorec Sneberk. Lastnikom je služil za zimski in letni oddih. Med 2. svetovno vojno je ostal nepoškodovan, zato je ohranil čudovito pohištvo, staro nekaj sto let. Grad je trondrostropen.

Po kratkem počitku nas je šofer popeljal v Snežniško pogorje. To je visoka kraška planota z največjo nealpsko goro Snežnik (1796 m). Snežniško pogorje, kjer domuje mnogo medvedov, jelenov..., je bogato gozdno območje, poleg Kočevskega, drugo v Sloveniji. Na poti do Snežnika smo se ustavili v gostišču Mašur, ki leži na 1025 m nad morsk gladino. Tu smo imeli daljši postanek za kosilo.

Močna ploha nas je za kako uro priklenila na notranje prostore gostišča, a tudi krajši sprehodi so bili prijetni. Vide-li smo tudi tekmo na balinišču.

Kasno popoldne smo se naptoli proti Knežaku in kakšen kilometer proti Pivki smo zagledali manjšo kraško vasico Zagorje, v vasi pa cerkvico z zvonikom. Takih vasic s cerkvenimi zvoniki je v Sloveniji veliko. Zakaj je ta tako pomembna? Ta vasica je pomembna po "ZAGORSKIH ZVONOVIIH", po pesmi, ki jo je napisal in uglasbil pesnik Miroslav Vilhar.

Miroslav Vilhar, graščak, pesnik in narodni buditelj je bil v sredini 19. stoletja Levstikov sodobnik. Živel je v gradu Kalc pri Knežaku. Kar je za naše kraje pomenil Kersnik, to je za kraje ob Knežaku pomenil Vilhar.

Obiskali smo tudi grad Kalc. Tu so priča preteklosti le zidi na gradu in obnovljen stolp. Ob stolpu pa je še vedno mogočna lipa, pod katero je Vilhar sedel in ustvarjal. Pod to lipo je nastala znana pesem "Lipa zelenela je".

Tu smo se tudi slikali in odpotovali proti domu.

Marjan Stopar

NAŠA HIŠA INCE

Invalidski center v Mengšu deluje že vrsto let. Leta 1992 je postal javni zavod socialnega varstva. Center za usposabljanje duševno manj razvitih nima nobenih pogojev za bivanje in varstvo tistih oseb, ki so ostali brez staršev ali pa starši ne morejo ustrezno skrbeti zanje. Zato so se odločili za gradnjo "NAŠE HIŠE", ki bo stala v Grobljah. Z njo bodo pridobili 16 enoposteljnih in 8 dvoposteljnih sob, večnamenski prostor, jedilnico, gospodarsko servisne prostore in prostor za izvajanje zdravstvene dejavnosti. Življenje v "Naši hiši" bo potekalo na principu velike družine. Izgradnjo bodo sofinancirale, poleg ministrstva za delo, družino in socialne zadeve, še občina Domžale, Kamnik, Komenda, Lukovica, Mengeš, Moravče in Trzin. Manjkajoča sredstva bodo poizkušali zbrati z različnimi humanitarnimi prireditvami in sponzorji. Izdatno podpira njihova prizadevanja Rotary club iz Domžal. Gradnja naj bi se pričela že letos.

INCE danes

Obnovljena stara stanovanjska hiša in gospodarsko poslopje nudita zavetje skupini invalidov, ki tukaj služijo kruh po svojih zmogljivostih. Vzdušje med njimi je prijetno, saj imajo ob sebi ljudi, ki jih je na to delovno mesto pripeljala srčna kultura in ne lov za denarjem. Potrpežljivost, toleranca in skrb za počutje varovancev je opazna na vsakem koraku. Vendar so tudi delovni učinki neverjetno visoki. Za Induplati dokončujejo namizne prte, za Lek kompletirajo kapalke, za neko švedsko podjetje sestavljajo stenske ure.... Prostora za rekreacijo seveda ni in tudi jedilnica je premajhna, da bi jo uporabili vsi hkrati. Svoje delovodje imajo očitno radi, saj so do njih zelo zaupljivi. Najraje bi živeli kar tukaj ob delavnicah, kar pa za sedaj ni mogoče. Tisti, ki nimajo svojcev, živijo v Domu za starejše v Mengšu, ostali pa odhajajo po službi domov. Njihove sanje so NAŠA HIŠA.

V. G.

Predsednik Rotary kluba je izročil ček za »našo hišo«

ENSVET

OGREVALNI SISTEM I.

Ogrevalni sistem je lahko lokalni (peči v sobah) ali centralni s kotlom v kotlovnici. Kateri ogrevalni sistem je torej najbolj ustrezen?

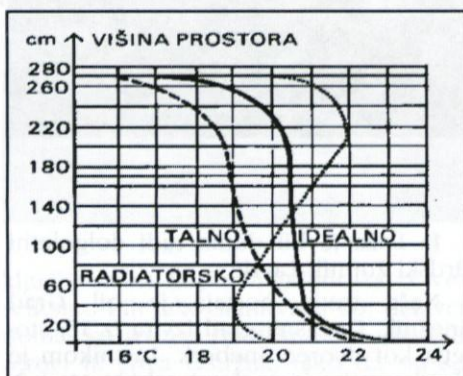
Individualnemu porabniku najbolj ustreza tisti, v katerem so uspešno združene želje in možnosti investitorja, oz. uporabnika. K možnostim sodijo naslednji pogoji: razpoložljivost energetskih virov, ekološke razmere v okolici in orientacija objekta, podnebne razmere - potreba po ogrevanju in hlajenju, velikost in tehniške značilnosti zgradbe, stanje in vrste ogrevalnih teles in snovi, predpisi in standardi s tega področja.

K željam pa sodijo: naše zahteve po tem, kdaj in koliko naj bodo ogreti prostori, osebna dejavnost pri ogrevanju: kdaj smo doma, ali smo pripravljene sami kuriti (nošenje, čiščenje, nalaganje,...) ali pa želimo avtomatsko kuriti, gnotne zmožnosti - večji izdatki pri nakupu ali pozneje pri vzdrževanju, naša bivalna kultura in ekološka zavest.

Z gotovostjo lahko trdimo, da najbolj ustreznega ogrevalnega sistema ni, zato

je potrebno predstaviti vsakega posebej, njegove dobre in slabe lastnosti in značilnosti.

Govor bo predvsem o centralnem sistemu, s katerim lahko grejemo eno ali več etaž, oziroma vso stanovanjsko zgradbo. Centralni sistem je sestavljen iz kotla, v katerem pridobivamo energijo v obliki toplote iz energenta, iz omrežja cevi, po katerih prenašamo toploto v prostore, iz regulacije (krmilna enota, tipala) in varovanja (črpalke, ventili, merilci, termostati,...) in iz ogrevalnih teles (radiatorji, podno ogrevanje, stensko ogrevanje,...).

Sl. 1 Temperaturni vertikalni profil v prostoru pri različnih ogrevalih

Ogrevalni sistem je lahko visoko- ali nizkotemperaturnen, pa tudi kombi-

niran. Največkrat gre za visokotemperaturni sistem, kar pomeni, da v kotlu ogrejemo vodo do največ 90 °C, povratna voda pa je za približno 20 °C hladnejša. V nizkotemperaturnem sistemu ima voda 55-60 °C, povratna pa 35 °C. Temu morajo biti prilagojena tudi ogrevalna telesa, zato uporabljamo večja ogrevala ali podno ogrevanje, ki mu nekateri pravijo tudi talno ogrevanje. Prednosti nizkotemperaturnih ogreval sta predvsem večje bivalno ugodje uporabnikov in varčna poraba energije. Poznamo tudi naprave, ki delajo z nižjo temperaturo: plinski pretočni grelniki in toplotne črpalke, kar je za nizkotemperaturno ogrevanje še posebej pomembno. Velikokrat se odločimo za kombiniran sistem; ogrevamo z visoko temperaturo v radiatorjih, v nekaterih prostorih pa dodamo še podno ogrevanje.

Podno ogrevanje je način nizkotemperaturnega gretja, pri katerem grejemo skozi plastične cevi, ki jih vbetoniramo v cementni estrih, pod talno oblogo. Ta način ogrevanja je sicer pri nas na slabem glasu, a po krivici. Nekateri mu očitajo premajhno moč in škodljivost za zdravje, vendar ima veliko prednosti v vseh pogledih, še posebej zdravstvenem in bistveno višjem bivalnem udobju (potek krivulje na diagramu).

ESP DOMŽALE-KAMNIK
Ivan Kenda, univ. dipl. inž.

PRESELJENA DELAVNICA

Ob glavni cesti na Prevojah je te dni pričela z delom vulkanizerska delavnica. Podjetnik gospod Dušan Lenček, ki že enajst let opravlja to dejavnost, je v nove prostore prenesel tudi kompletno ponudbo. Poleg prodaje gum za osebna in tovorna vozila, vulkanizacije, menja in prodaja tudi gume za delovne stroje in traktorje. Delavnica je odprta kar

dvanajst ur in prične z delom že ob sedmi uri zjutraj. Po potrebi pa pomaga ljudem tudi izven delovnega časa. Še v letošnjem letu bo ob delavnici zaživel tudi manjši kava bar, tako da bodo stranke lažje počakale na opravljeno storitev. Objekt še ni popolnoma dokončan, zato želimo gospodu Lenčku uspešno dokončanje investicije in mnogo zadovoljnih strank.

V. G.

TROJANČANI BODO TV PROGRAM KMALU LAHKO SPREMLJALI PREKO KABLA

Že v kratkem bodo Trojančani, ki stanujejo na desni strani magistralne ceste Ljubljana - Celje, lahko svoje antene ter satelitske krožnike zamenjali za kabel. Pred kratkim jim je namreč ponudnik kablinskih storitev g. Vidmar z Izlake predstavil svoj projekt za napeljavo kablanske televizije v njihove domove.

Na Trojanah bi verjetno še dolgo ne imeli možnosti priključka na kablensko omrežje, če Gostinsko podjetje Trojane na lastne stroške in lastno pobudo ne bi pripeljalo optičnega kabla omenjenega ponudnika z Izlake do Garni hotela in s tem ostalim krajanom in KS Trojane sponzoriralo velik del stroškov napeljave kablanske televizije. Ob svoji predstavitvi je g. Vidmar krajanom pojasnil, da namerava na Trojanah graditi kablensko omrežje, četudi trenutno med krajanom ne bi bilo zanimanja za kablenski priključek, saj predvideva, da se bo večina zanj slej ko prej odločila.

V prid kablenskemu priključku govori predvsem to, da na Trojanah le redki lahko spremljajo programe slovenskih komercialnih televizijskih postaj zaradi slabega signala na tem območju, zaradi česar se ponudniku res ni potrebno bati, da mu bo gradnja omrežja prinesla izgubo.

M. S.

ZELJE IMA SVOJO VREDNOST

Podjetnost in umno gospodarjenje Mira Benkoviča, ki je gostilniške posle že pred leti prepustil svojemu sinu, je vredno pohvale in če pustimo ob strani »zaskrbljenost« nekaterih vaščanov o usodi njegovega zelja, tudi dokaz, kako lahko koristno zapolniš svoj čas.

Na njivi v izmeri enega hektarja in dvajset arov je Miro dve leti sadil sladkorno peso, letos pa se je tudi zaradi kolobarjenja odločil za zelje in ga bo pridelal od osemdeset do sto ton, seveda če bo vreme kolikor toliko naklonjeno. Dela je veliko, zelje je potrebno

obrti, kjer mu je prijazno priskočil na pomoč sosed Franc Cerar, opleti so mu ga pomagali delavci brez zaposlitve, ki jih je našel v okolici Zagorja ob Savi. V bližnjem potoku pa je še dovolj vode za zalivanje. Za jesensko prodajo ga ne skrbi, saj se je že dogovoril s podjetnikom Ručigajem iz Mengeške Loke za odkup.

Miru Benkoviču idej in volje do dela ne manjka. Katero kulturo bo naslednje leto gojil na svojih njivah, je za zdaj še njegova skrivnost, zavistneži bodo morali počakati do pomladi.

Milena Brađač

PREDSTAVLJAMO VAM NAGRAJENKE Z 11. RAZSTAVE DOBROT SLOVENSКИH KMETIJ NA PTUJU V MINORITSKEM SAMOSTANU

Državna razstava je bila odprta od četrta, 11. 5., do nedelje, 14. 5. 2000. Organizator razstave je bilo Ministrstvo za kmetijstvo in župan občine Ptuj.

Na ocenjevanje je prišlo okoli 850 izdelkov dobrot slovenskih kmetij. Ocenjevali so mesne izdelke, mlečne izdelke, ocenjevanje kisa, ocenjevanje olja, žgane pijače, ocenjevanja vina, suhega sadja in krušne izdelke in drobno pecivo. Kljub strogemu ocenjevanju so med nagrajenci tri udeleženke naše občine Lukovica.

Zlato priznanje:

Capuder Vidi, Spodnje Prapreče 1 - ajdov kruh z orehi. Priznanje je dobila že tretjič.

Zlato priznanje:

Lavrič Janez, Francka, Veliki Jelnik 4, p. Blagovica - jabolčni kis iz lesnik.

Srebrno priznanje:

Kotnik Veri, Prevoje 126 - orehova potica. To priznanje je dobila že tretje leto zapored.

Zahvalo tudi zasluži svetovalka za kmečko družino in dopolnilne dejavnosti na kmetijah dipl. ing. Marta Kos - enota za kmetijsko svetovanje Komena za njeno spodbudo in svetovanje.

Ob podelitvi priznanj je bilo poudarjeno, da se kvaliteta iz leta v leto zboljšuje. Namen razstave je preveriti kvaliteto izdelkov. Dobre izdelke nagraditi, slabe pa opozoriti na izboljšavo. Sodelovanje na razstavi pomeni tudi promocijo naše občine. Imamo dobre in izvirne dobrote, ki so se ohranile skozi čas do današnjih dni. Te dobrote je treba ponuditi domačim in tujcem, kajti toliko

NAMESTO KRAV PURANI

V dolini Črnega grabna je vse več puranov. Rejci so s svojimi farmami odmaknjeni na obrobje vasi, tako da njihova dejavnost ne moti ostalih prebivalcev. Potrošnja puranjega mesa se veča in tako se večajo tudi farme. Obiskal sem Urbanijevo v Žirovšah.

Zgrajena je bila leta 1984. Ob njej je postavljen dom mlade družine. Tomažev oče je postavil prvi hlev, v katerega so najprej naselili piščance. Postali so kooperanti Jate iz Zaloga. Poleg piščancev so imeli tudi nekaj ovc, katerih rejo pa so pozneje opustili. Preveč dela je bilo s piščanci. Leta 1993 pa so pričeli z rejo puranov, prav tako za Jato. Njihova letna proizvodnja je okoli sto ton puranjega mesa. Seveda so morali povečati hlev, kar je investicija, ki jo dokončujejo letos.

«Najhuje je prvi mesec odraščanja, ko traja karantena,» so mi povedali. «Prvih štirinajst dni je potrebno mladiče buditi, da se hranijo, sicer bi poginili. Dežuramo ponoči in podnevi, saj jih moramo buditi vsaki dve uri. Pozneje je lažje, vendar dela nikoli ne zmanjka. Letno zredimo dve skupini. Sedaj, ko bo povečan hlev, jih bo po osem tisoč. Pripustili smo h kmetijski zadrugi Trebnje, ki zares vzorno skrbi za svoje člane. Tako sedaj nimamo več problemov s plačili, pa tudi sicer je njihov odnos do združnikov vzoren».

Pogovor ni potekal tekoče, saj so bili v hlevu mladi purančki, za katere je potrebno nenehno skrbeti. V delo se vključuje vsa družina, tudi najmlajši. Tretješolec, ki je starejši od dveh fantičev, pa že sedaj dobro gospodari, da kar težko verjameš, da ima šele devet let. Prav vse ve o puranah, pa tudi druge gospodarske teme so mu domače. Pa mu mamica ne da časa za klepet. Kot vsaka prava gospodinja vedno vidi delo, ki ga morata poleg nje opraviti otroka. Gospodar je zaposlen s težjimi opravili. Postopanja po njihovi domačiji si nisem mogel privoščiti, saj bi me hitro zaposlili, zato sem se na hitro poslovil od prijazne družine.

Z Žirovš grede se nisem spraševal, kako jim je uspelo zgraditi takšno domačijo, saj sem videl na lastne oči. Skupno delo in skupna skrb sta prinesla rezultate, ki jih bo ob takim nadaljevanju lahko užival Urbanijev rod iz Žirovš.

V. G.

izvirnih dobrot ne vidiš po svetu, in pripravljenih s toliko dobre volje.

Za našo občino pa so možnosti, da se tržijo izdelki iz suhega sadja, domačega kisa in domačega žganja, kajti na obrobju imamo še nedotaknjeno naravo, kajti s tem lahko pridelujemo biološko naravne izdelke boljše kakovosti.

Razstava je vsakoletna in zato je priporočljivo, da se drugo leto razstave Dobrot slovenskih kmetij udeležijo naše gospodinje in gospodarji v čim večjem številu. S tem bomo bolj prepoznavni in izdelke s priznanji lahko tržili na domu.

Marjan Kotnik

LOVSKO STRELSKO TEKMOVANJE ZA PREHODNI POKAL OBČINE LUKOVICA

Kot smo lani obljubili, smo letos ponovno pripravili meddružinsko strelsko tekmovanje v streljanju z MK puško v tarčo srnjaka in na glinaste golobe.

Tekmovanje je potekalo v prijetni vasi Prvine, pod obronki Šipka, v nedeljo, 11. junija, na strelišču pri lovski koči LD Trojane - Ožbolt. Letos je bilo to VII. lovske strelsko tekmovanje in IV. za prehodni pokal Občine Lukovica, katerega se je udeležilo 69 strelcev, od tega je bilo sedemnajst tričlanskih ekip in osemnajst posameznikov. Prireditelji smo tudi letos organizirali in uspešno izpeljali prizadevni člani družine, potekala je v sončnem in mirnem dnevu, gladko in brez večjih zastojev v tekmovalnem oziroma strokovnotehničnem smislu ter prijetno in sproščeno. Tekmovanje je tudi letos potekalo v obeh disciplinah hkrati. Zaradi zahtevnosti strelskega tekmovanja so bili zmagovalci tako ekip kot posamezno znani brez finalne serije. Tako smo tekmovanje sklenili pozno popoldne, s tekmo na izpadanje v streljanju na glinaste golobe, na katerem je sodelovalo 92 strelcev. Na koncu sva s strelskim referentom razglasila rezultate zmagovalnih ekip kot tudi posameznikov in veteranov, za pokale in kolajne LD Trojane - Ožbolt, prehodni pokal Občine Lukovica ter štirideset bogatih nagrad, ki so jih prispevali sponzorji. Žal se nam letos niso pridružili predstavniki Občine Lukovica, zato smo prehodni pokal podelili zmagovalni ekipi kar predstavniki LD.

Na strelišču v streljanju na glinaste golobe

Po podelitvi pa se je nadaljevalo veselelo druženje, ki se je končalo s pesmijo ob spremljavi harmonike.

Ob tej priložnosti bi se zahvalil vsem, ki so prispevali in omočili izvedbo strelskega tekmovanja (Gostinsko podjetje "TROJANE" d.d., Občina Lukovica, Mini market Atrans s.p., Geograd d.o.o., Grafično podjetje Schwarz d.o.o., Krajevna skupnost Trojane in KS Blagovica) z željo, da bi se tudi v prihodnje odzvali in nas obiskali vsaj ob zaključku tekmovanja.

Lovska družina Trojane - Ožbolt se zahvaljuje za sodelovanje, lovcem in lovskim družinam pa za lepo udeležbo in prijetno razpoloženje z željo:

DOBIMO SE NA PRVINAH V PRIHODNJEM LETU.

REZULTATI:

Prehodni pokal Občine Lukovica je osvojila LD Kamnik s 444 točkami

EKIPNA KOMBINACIJA:

1. mesto LD Kamnik	444 točk
2. mesto LD Ig	440 točk
3. mesto LD Domžale	424 točk

POSAMEZNO KOMBINACIJA:

1. mesto MITJA KERSNIK LD Lukovica	174 točk
2. mesto ZDRAVKO VRANKAR LD Kamnik	169 točk
3. mesto ANTON ERJAVEC ŠD TRAP Grosuplje	168 točk

VETERANI POSAMEZNO - KOMBINACIJA

1. mesto JOŽE VRBINC LD Ig	150 točk
2. mesto FRANC BARBIČ LD Šmarna gora	147 točk
3. mesto SREČO IVANČIČ LD Motnik - Špitalič	120 točk

R. K.

RIBIŠKO TEKMOVANJE ZELENI GAJ - PREVOJE

V nedeljo, 2. 7., ob rani uri, ko je večina še spala, se je ob sedmi uri pričelo ribiško tekmovanje na Cegunci Zeleni gaj. Pok petarde je zaznamoval pričetek in osemindvajset športnih ribičev je zavihtelo svoje palice, trnki so bili v vodi in čakali na prvi prijem. Prvi ulov se je posrečil Urankarju starejšemu in še naslednji prijem je bil na njegovem trnku. Pričelo se je tehtanje in merjenje, tekmovanje pa je teklo naprej, ribe so prijemale in ribiških šal ni in ni zmanjkalo. Nekje sredi tekmovanja Hubertu riba potegne palico navzdol, vsi se zasmejijo, obenem pa privoščijo, češ da bi mu vsaj ušla in bi moja zmagala. A Hubert se ni dal in krapa potegnili iz vode. Glej si ga no, zavpijejo tekmovalci ob njem: saj jo je ujel za rep, ne pa za ustnico. V pravilih ne piše, ali je pravičen ulov za ustnico, rep ali škrge. Piše pa naslednje: loviš na trnek in vsaka riba, ki je ulovljena, izmerjena in stehtana, se vpiše kot ulov.

Tako tudi sedaj skeptiki razumejo pravila? Ob dvanajsti uri se je tekmovanje končalo, zmagovalci pa je postal Urankar Hubert iz Domžal, z ribo, ujeto za rep, ki pa je vendarle tehtala 3 kilograme in pol, drugi je bil Jure Lončar iz

Lukovice, tretji pa Silvo Avbelj iz Krašnje. Sledil je dolgo pričakovani golaž in ob prijetnem druženju so se ribiči zabavali do poznih večernih ur.

Danilo Kastelic

KLEMEN KONJAR, UČENEC KARATE ŠOLE »DYNAMICA«, OSVOJIL DVE BRONASTI MEDALJI NA KARATE TURNIRJU V LJUBLJANI

V soboto, 11. marca 2000, je karate klub »Kimon« iz Ljubljane organiziral že 14. turnir v karateju – imenovan »Kimon 2000«. Udeležilo se ga je veliko število tekmovalk in tekmovalcev, predvsem iz osrednje in zahodne Slovenije. Najboljši med njimi so prejeli medalje, vsi tekmovalci pa praktične nagrade.

Trener in glavni organizator turnirja je tekmovalce ocenil kot eno izmed najkvalitetnejših doslej, saj so bili med tekmovalci tudi državni prvaki in prvakinja. Iz karate šole »Dynamica« so se tekmovalca udeležili štiri tekmovalci – Klemen Konjar, Edvard Lavrič, Blaž Rupnik in Haris Odošič. Klemen Konjar je med člani najprej nastopil v prikazu kate in v tej kategoriji osvojil bronasto medaljo. Nato pa je tekmoval tudi v prostem boju, imenovanem »jiju kumite« in za dvema tekmovalcema iz karate kluba »Shotokan« iz Kranja zasedel tretje mesto.

Drugi naš tekmovalcec, Haris Odošič, nosilec zelenega pasu, je nastopil v kategoriji mlajših mladincev in z zelo samozavestnim nastopom osvojil srebrno medaljo v katah.

Vsem našim tekmovalcem čestitamo, saj se zavedamo, da je vsako izvajanje kate, tako se imenuje sistematično organiziran sklop obrambne in napadalne tehnike, izvedene v smiselni celoti v obliki obrambe proti enemu ali več napadalcem, odsev rednega treninga.

Gibi v tehniki, ki so navidez enostavni, zahtevajo večletno sistematično učenje, nadzorovano s strani strokovnjaka.

Pri treningu je nujno potrebno vključiti načela, ki niso značilna samo za karate, ampak jih srečujemo tudi pri drugih športih:

- pravilnost izvedbe giba,
- skladno in hitro delovanje mišičnega sistema, to je kontrakcija (napetost) in dekontrakcija (sproščanje) mišic,
- za povezovanje različnih gibov je neobhodno potreben ritem in
- najvažnejše načelo – pravilno dihanje. To poudarjamo zaradi tega, ker ljudje večinoma dihajo le z zgornjim delom pljuč in tako onemogočamo telesu, da se oskrbi s potrebnim kisikom.

Karate omogoča skladni telesni in duševni razvoj, pravzaprav se predstavlja v vlogi načina življenja oziroma poti skozi življenje, ki jo zapišemo s karate-do. Omogočimo otrokom, da se seznanijo s tem športom, kajti vsak tankočutni trener bo znal izkoristiti igro, ki ima lahko v sebi tudi prvine tekmovalca in tako mlado učenko, učenca naučil abecedo karateja.

Vesna Gorjan

Posnetek s tekmovalca v Ljubljani.

Tekmovalci od leve proti desni – Blaž Rupnik, Haris Odošič, Klemen Konjar in Edvard Lavrič.

PRAZNIK DRŽAVNOSTI PO GRADIŠKO

Bilo je včasih, ko še ni bilo slišati kosilnic in gromecih traktorjev, ki porrežejo vse, kar je živega po naših travnikih.

Na god. sv. Alojza so vzcvetele in dozorele vse trave in rože. Tako so konec junija zgodaj zjutraj odhajali kosci s sklepanimi kosami kositi v vrstah od vsake hiše. Tišino jutra je napolnjevalo petje ptic in enakomerni zamahi s koso. Tako kot so leto za letom zoreli travniki, tako so od nekdaj zorele želje nas Slovencev po svoji državi. Sanje so se nam uredile 25. junija 1991.

Gradiščani smo še dokaj složni, tako kot smo bili vsi Slovenci tiste dni. Zave-

damo se, da je bil za vse nas to velik dan in ga hočemo tudi primerno praznovati. V spomin na ta dan vsako leto pripravljamo prireditev »Turistično srečanje«, pri kateri pa ne gre brez košnje.

Glavni favoriti so seveda naši očetje, ki imajo za sabo nešteto kilometrov pokošenih travnikov. Mi, mlajši, se trudimo, vendar se moramo zadovoljiti s slabšimi uvrstitvami. Z nami se pomerijo tudi ženske, posebno priznanje si zasluži vsakoletna udeleženka iz Sp. Lok. Da se je tekmovalce populariziralo, nam pove nastop Ljubljančana, ki je menda prvič kosil. Priznal je, da je košnja težaško delo in obljubil, da si kupi novo koso.

Bogate nagrade, kot so grablje, vile in kosa ter vesela družba so uvod v rajanje do jutranjih ur.

Kmečke igre v Gradišču

PREVENTIVNI PROGRAMI

Vsakdo od nas verjetno pozna mladostnika, ki se spopada z različnimi težavami. Upamo in želimo si, da bi našim otrokom bilo to prihranjeno, da bi se znali in zmogli upreti nasilju, skušnjavam in zavajajočemu občutku odraslosti, za katerega mislijo, da ga dosežejo s prezgodnjim kajenjem in pitjem alkohola. Želja po pripadnosti in sprejetosti med vrstniki postane močnejša od razuma. Tako mladostnik na različne, manj primerne načine zadovoljuje občutek moči, upornišva, ... Manj kot se uspe potrditi na pozitiven način v šoli, v športu, s hobiji, bolj potrebuje drugačne potrditve.

Dobro je, da šola in družina stopata z roko v roki. Ena druge ne moreta nadomestiti, lahko pa se pomembno dopolnjujeta. Družina otroku ponudi model zdravega življenja, enako pa moramo tudi v šoli slediti načelom zdravega življenja in spodbujati strpnost med mladimi ter human odnos do starejših. Ko je na kupu skoraj petsto otrok, je toliko bolj pomembno, da med nami obstajajo jasni dogovori in pravila življenja, in da hkrati ne prezremo tudi individualnih potreb posameznika. Žal pa tudi na Brdu opažamo dejstvo, da se v šoli zrcalijo problemi, ki vladajo v družbi: problemi brezposelnosti, nizek življenjski standard, nasilje in nestrpnost, pomanjkanje spoštljivega odnosa med vrstniki, do odraslega, ... V primerjavi z mestnimi šolami so naši problemi verjetno res majhni. Prepričani pa smo, da je pomembno reagirati vedno, ko je ogrožena otrokova varnost ali kršena temeljna načela zdravih medosebnih odnosov.

Večkrat se moramo naučiti novih metod reševanja problemov. Pomembno je tudi, da imajo mladi potrebne informacije, da bi se zmogli odločiti zase in reči **ne**, ko jim bodo vrstniki ponujali različne poti do hitre sreče. Zato smo v tem šolskem letu v šoli izvedli veliko preventivnih programov. Z njimi so učenci dobili potrebne informacije, pa tudi izkušnje, kako izboljšati svojo strategijo pri reševanju problemov.

V sodelovanju z Ministrstvom za notranje zadeve in Zavodom za odprto družbo smo nedavno zaključili *Preventivni program proti zlorabam*, ki se nanaša na medvrstniško nasilje, zlorabo s strani znane osebe in zlorabo s strani nepoznane osebe. Namenjena je učencem drugih in tretjih razredov, njihovim staršem in celotnemu šolskemu osebju. Otroci se naučijo prepoznavati različne oblike nasilja in dobiti informacijo, kako se vesti samoobrambno. Naučijo se tudi varovalnega krika, ki jim bo lahko pomagal, ko bodo v stiski. Kljub atraktivnosti krika, ga učenci po programu niso uporabljali za igro. Na naše veselje se iz pogovora z učenci ni pokazalo, da bi bili ti deležni omenjenih oblik nasilja. Moti jih predvsem neprimerno vedenje večjih učencev na avtobusu na poti v šolo in domov, ali nemirno, včasih nasilno vedenje nekaterih posameznih učencev, ki pa so v šoli že opaženi.

Društvo za nenasilno komunikacijo je izvedlo program za učence sedmega in enega osmega razreda, v katerem so se z učenci pogovorili o načinih uveljav-

ljanja svoje volje, čustvih, ki jih prinašajo konflikte situacije in kaj lahko storijo namesto nasilnega reševanja problemov, kako se spopasti z jezo ter oza-veščali, da vsako nestrinjanje drugega hkrati ne pomeni napada nanje.

V osmih razredih smo sami izvedli *naravoslovni dan Spolnost*. Učenci se še podrobneje seznanijo s primarnimi in sekundarnimi znaki odraščanja, kontracepcijo, zdravo in odgovorno spolnostjo, nevarnostjo okužbe z virusom HIV in boleznijo aidsa, s higieno med menstruacijo, kaj je menstruacija in kako pride do zanositve.

V okviru letošnje teme Otroškega parlamenta Spolnost - Imava se rada, pa smo ob tem obravnavali tudi pomen in načini izražanja prijateljstva, zaljubljenost, ljubezen in iskali odgovore na vprašanja, ki odraščajoče v zvezi s spolnostjo begajo. Vsebinsko smo obravnavali starosti primerno s pomočjo pravljic, pogovorov, ogleda filma, socialno interaktivnih delavnic, pisanja spisov, raziskovanja literature, ... O rezultatih in ugotovitvah pa so predstavniki Otroškega parlamenta seznanili tudi g. župana. Iz odgovorov otrok je tudi razvidno, da želijo več informacij o spolnosti in odraščanju tako od svojih staršev kot učiteljev. Da je učitelj vreden njihovega zaupanja ob tako delikatni temi, kaže na dober odnos, ki ga ima z učenci. Še vedno pa učenci prevečkrat dobijo prve informacije o spolnosti in odraščanju od

vrstnikov, iz knjig, sočasno naj bi potekali pogovori v tudi družini z odraslim zaupnikom.

V sedmem razredu v sodelovanju s CSD Domžale izvedemo naravoslovni dan *V obdobju iskanja samega sebe*. Posredni cilj projekta je prispevati delček k preprečevanju mladinskega prestopništva, širjenja droge in odvisnosti, pasivnosti, brezcilnosti mladih, k pozitivni sliki o sebi. Usmerjamo jih v kvalitetnejšo in intenzivnejšo komunikacijo ter razreševanje konfliktov. Spodbuja starše, mlade in vzgojitelje v razmišljanje o svoji vlogi in možnostih. S tem, ko je predstavljen tudi učiteljem in staršem, sklepa komunikacijski krog med vsemi naštetimi v šoli.

Center za mlade iz Domžal izvede naravoslovni dan za osme razrede na temo *Droge*. Učenci se seznanijo z različnimi oblikami in nevarnostmi, ki jih prinaša uživanje drog za mladostnika. Kakor ste že opazili, k vsem dejavnostim poskušamo pristopiti sistemsko, tako je bila tudi ta tema predstavljena staršem teh otrok. S tem želimo spodbuditi pomemben pogovor v družini, ki lažje poteka, kadar vsi udeleženci sočasno razpolagamo z enakimi informacijami.

Učenci na razredni stopnji so si gledali *lutkovno igrico* v organizaciji UNZ, kjer so se tudi seznanili, kam se lahko v tiskni obrnejo po pomoč.

Julja Pelc

SPINA SPINA d.o.o., Krašče 17,
1251 Moravče,

Poslovalnica TRGOVINA in DISKONT Krašče,
Poslovalnica TRGOVINA in DISKONT Šentvid
Poslovalnica TRGOVINAPeče

AKCIJA

Od 27. 7.
do 4. 8. 2000

SOK POMARANČA, G. SADEŽI,		SIT
GREIVKA 1,5 NEGAZ. 6/1(6 x 99,90 SIT)	599,40	
KIS ZA VLAGANJE 3/1 ANETA	279,90	
KOMPOT ANANAS 836g KOLUTI B.R.	199,90	
WHISKY BLACK JACK 0,75l	1199,90	
KUMARICE 680g KOLINSKA	169,90	
PAŠTETA JETRNA 100g ANETA	92,90	
PAŠTETA JETRNA 50g ANETA	62,90	
KEKSI RIO CAKES 130g ARC	119,90	
KAVA CAFFE ITALIANO 100g	99,90	
MOKA ŠTAJERSKA BELA 1kg GLADKA	99,90	
MAČJA HRANA HOBBY CAT 415g	99,90	
PASJA HRANA HOBBY DOG 800g	159,90	
PASJA HR. CHAPPI 3kg GOV. + ŽITA	699,90	
PRAŠEK PRALNI ARIEL 3,6kg PVC	1149,90	
TOALETNI PAPIR ROZA 10/1 BONI	199,90	

TRGOVINA ŠENTVID

tel.: 041 593 011

ROKOVNJAŠKI POHOD

Prišel je tisti dolgo pričakovani dan. 28. maja 2000 smo se planinci iz društev po vsej Sloveniji, že desetič odpravili po ROKOVNJAŠKI POTI. Z dobro voljo na obrazu, smo se že pred osmo uro zvečer zbrali na meji Štajerske in Kranjske - na Trojanah. Na startu smo se prijavili in za pogum in moč dobili velik trojanski krof z slastno marmelado. Z malo zamude smo se dve minuti čez poldevelto zvečer ob sončnem zahodu odpravljali proti Borjam in naprej do Golčaja.

Za prvimi se je vlekla kar nekaj kilometrov dolga kolona, saj je bilo udeležencev pohoda kar 350. Pa vendarle niso vsi odšli le zaradi velike nočne "avanture", pač pa, da bi se poveselili drug z drugim, spregovorili kakšno besedo in pričakali sončni vzhod. Pa vendarle je bil to šele začetek in, ko smo prispeli na Golčaj, smo že bili oblitni v skrivnostno in tiho noč. Hitro smo odšli naprej, a vseeno smo še slišali blage odmeve naše "himne" ija, ija, ija -ooo... Naš naslednji cilj je bila Limbarska gora. Takrat so se tudi prižgale prve svetilke in prelepo je bilo videti procesijo, ki se je odpravljala naprej proti Negastrnu. Tam nas je pričakala zvesta spremljevalna ekipa in nas podprla z čajem. Naprej proti Vinjam smo odšli v taki tišini, da bi lahko slišali "travo rasti". Prečkali smo travnike in gozd, kjer nam je pelo šelestenje listov. Tudi avtomobili, ki se drugače vozijo po prašnih poteh pozno zvečer, niso delali hrupa. Ob 3.15 smo že prečkali glavno cesto v Trnjam. Odšli smo do prijaznih domačinov Andrajevčevih, ki so nas skupaj z ekipo pričakali. Postregli so nam odlične sendviče, sveže banane in tople napitke. Tu je bil tudi daljši postanek, saj je marsikdo moral na nujno potrebo oziroma je moral slediti klicu narave. Ob 3.45 zjutraj je bil zbor. Najbolj zagnani so že stali v koloni, vendar brez vodiča poti niso smeli nadaljevati. Moram povedati, da so bili vodiči dokaj dobro organizirani in pripravljeni na veliko število ljudi. Tu se je naša pot začela vzpenjati. Skoraj smo že zagrizli v kolena, saj so tempo na začetku malo pospešili, marsikomu pa so ob tej uri že oči "lezle" skupaj. Toda vztrajnost in trma sta nas pripeljali do Trnovč in, ko smo se odpravljali naprej proti Mali Lašni, so naše obraze že razsvetlili prvi sončni žarki. Tam smo dobili sok in vsi smo že dobro vedeli, da nas čaka še tretjina poti. Po gozdičku smo odšli naprej do Velike Lašne. Ko smo odhajali po travniku do Vranje Peči, smo začutili, kako nas je obližnila prva jutranja rosa. To je bil prav lep začetek novega dne, saj je to le kanček čiste lepote, ki jo premore narava. Vendar nismo odnehali, tudi do Zgornjih Palovč smo prišli vsi, tako prvi, kot zadnji. Tam so nam v Budnarjevi domačiji pokazali črno kuhinjo in nam nalili kapljico ali dve, ter nas postregli s piškoti. Pot ni bila več dolga. Obhodili smo hribečke in dolinice,

ko smo zagledali pred seboj mogočno, a preprosto lovsko koč. Tu je bil tudi krajši postanek, saj se je naša, nekaj kilometrov dolga kolona razpotegnila. Sedaj nas je čakala le še steza, ki nas je vodila v Kamnik. Moram priznati, da se je ta pot vlekla za vse tiste, ki so se izleta udeležili prvič. Pa vendarle, Kamnik - naš cilj se nam je razprostrl pred očmi v vsej svoji lepoti. Preden pa smo prečkali glavno cesto, smo počakali vse ostale, da smo na cilj prišli, kot smo odšli v popolni skupini. Popolni tudi zato, ker nihče na poti ni ostal brez moči, nihče ni obupal in nihče ni potreboval zdravstvene pomoči, ki nas je spremljala skoraj na vsakem koraku. Odšli smo proti mestnemu trgu. Tam nas je pričakala kar lepa skupina ljudi, ki nam je mahala in ploskala v pozdrav. Naredila

se je gneča pred mizami s priznanji, ker je vsak želel svoje potrdilo o prehojeni poti. Razglasili so še najstarejše in seveda tudi najmlajše udeležence pohoda, ti so dobili še dodatna priznanja, ki so si jih resnično zaslužili. Za vrhunec pa nas je presenetilo kar deset udeležencev, ki so se pohoda udeležili prav vsakič. Ker pa smo hodili po rokovnjaški poti in ker smo bili v bistvu tudi mi tisto noč rokovnjači, smo se za konec najedli tudi golaža, ki se mu nihče nebi mogel upreti. Toda prireditev nam v čast se še ni končala. Mnogi so se še poveselili in vsi, ki nam je bil izlet všeč, smo se odločili, da se drugo leto vidimo in doživimo vse prijetne dogodivščine še enkrat!!!

Katja Poznič, P.D. Moravče

lesna galanterija
HROVAT

Gradišče 35, 1225 Lukovica
tel.: 01/723-50-59

BALKONSKE OGRAJE PO VAŠIH ŽELJAH

AVTOPREVOZNIŠTVO IN
TEŽKA GRADBENA
MEHANIZACIJA

Marko Zupančič s.p.
SPODNJE LOKE 22
tel.: 72 34 145, gsm: 041/610-797

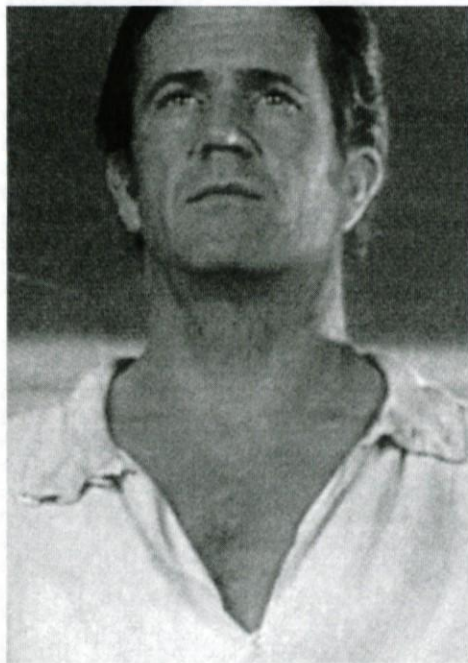
LJUBLJANSKI KINEMATOGRAFI

GREMO V KINO!

V času dopustov vas v Kinu Domžale čakajo filmi različnih žanrov, od akcije do komedij, ki v teh vročih dneh zagotovo prevladujejo. Tokrat bomo v naši predstavitvi ustregli tako ljubiteljem akcije kot tistim, ki so jim bolj pri srcu lahkotnejše komedije. Naj bo tokratna rubrika napoved, da bo v kinu vroče tudi jeseni, saj na platna prihajaja kar nekaj uspešnic velikega formata, ki jih že težko pričakujemo.

Med odgovori na nagradno vprašanje iz prejšnje številke smo izžrebali naslednje nagrajenke: Barbka Klopčič, Ralfolče 29; Damjana Omahna, Prevalje 10; Mateja Novak, Krajno Brdo 11. Obvestilo o prevzemu vstopnic bodo prejele po pošti.

PATRIOT (The Patriot)

Patriot je še eden izmed akcijskih epov tega leta. Zgodba se začne v Južni Karolini v letu, ko so ZDA pridobile svojo neodvisnost. Vdovec Benjamin Martin (Mel Gibson), nevaren in pogumen junak francosko indijskih vojn, ki je po njih obrnil hrbet bojevanju in se kot prepričan pacifist posvetil vzgoji svojih šestih otrok.

Z naraščanjem upora proti Angliji pa se je Martin, čeprav zavrača vsakršne namige, da bi šel v vojno, soočil z njo, ko začneta njegova najstarejša sinova hrepeneti po bojevanju. Kmalu potem, ko se najstarejši sin res pridruži vojski, prispejo britanske čete na Martinovo dvorišče in mu uničijo posest ter pobijejo živino. Martin tako pride do spoznanja, da se bo, če želi zaščititi svojo družino, moral pridružiti svojemu sinu v krvavem boju proti močnejši angleški vojski.

Film, ki mu očitajo precej zgodovinskih netočnosti, se bolj kot po spektakularnih prizorih bojevanja odlikuje po neverjetnem spektru različnih čustev, ki jih pokažejo glavni junaki.

TEACHING MRS TINGLE (Teaching Mrs. Tingle)

Komedija Teaching Mrs. Tingle je režiserski prvenec Kevina Williamsons, pisca scenarijev za grozljivke Krik, Krik 2 in Vem, kaj ste storili lansko poletje, ter avtor priljubljene najstniške serije Simpatije (Dawson's Creek).

Leigh Ann Watson, ki jo igra Katie Holmes - našim gledalcem poznano predvsem kot Joey iz Simpatij, se že vse življenje drži pravil. Njena edina vozovnica ven iz mesta je štipendija, ki jo dobi najboljši učenec na šoli. Vse kar še potrebuje, je tako odlična ocena iz zgodovine. Obstaja le en problem: Gospa Tingle, učiteljica zgodovine, ki ustrahuje dijake šole že celih 20 let. Zdaj morajo tri najboljše prijateljice, ki so bile obtožene goljufije, dokazati svojo nedolžnost in najti pot iz zapletene situacije.

Zabava se začne, ko morajo, da bi ostale v igri, svojo učiteljico premagati v njeni lastni igri in s pravili, ki jih je sama ustvarila

In nagradno vprašanje: Naštejte vsaj tri junake serije Simpatije, v katerih igra glavna junakinja komedije Teaching Mrs. Tingle Katie Holmes.

Svoje odgovore pošiljate na dopisnici na naslov: Rokovnjač, Gremo v kino!, Lukovica 46, 1225 Lukovica, do 4. avgusta 2000. Trem izžrebancem bodo Ljubljanski kinematografi podarili po dve vstopnici za ogled poljubne filmske predstave v Kinu Domžale.

Tam daleč nekje
v preteklosti sivi
pod bori so peli
plameni igrivi
nov dan se začnema
in novo življenje
daje moči
usodi iskrivi.

Iz njenih želja, in src
hrepenenja
poraja se nova
iskra življenja.
Pesmi in želje
nikdar zapete
venomer iščejo
nove obete
in ne priznajo
resnice krvi
ki jim trpečim
jemlje moči
rastejo, padajo
v novi vsakdan
z upi lažnivimi
svetu predan.
Bori in ptice
zapojte nocoj
z menoj plamenite
življenja opoj
sanje razdrite
njih up naj zamre
vrnite človeku
trpeče srce.
Saj bolečina
je kri novih dni
resnica, spoznanje
iz nje se rodi.

LETEČI REPORTER

Komunalci urejajo obrobje
cestišč

Čebelarški dom – vsa polkna so uničena

Tukaj sem – ujemi me!

Čebelarji v akciji

Čuvaj cerkve na Golčaju

Trasa bodoče avtoceste se že bliža Trnjam

								☺	☹	SIVKA	IME DVEH PRELAZOV NA VELEBITU	JAPONSKI DROBIŽ	AFRIŠKA ZIRAFa	ZADNJI SAMOGL. IN ZADNJI SOGLASNIK	POGRINJEK DEL. TENIŠKE IGRE	POVEZANO KLASJE	ZLAT NOVEC V ZDA	KRIŽANKO SESTAVILA C. U.	
								VAS POD LIMBARSKO GORO	FRANCOSKI LEKSIKOGRAF (PIERRE)										
								BAJESLOVNO BITJE											PREBIVALEC BEOCIJE
								IME SLIKARKE KOBILICE							MOŠKO OBLAČILO RIMLIANOV POLICAJ NEKOČ				
								EVROPSKI VELETOK						REKA PAD NAMIZNO PREGRIJALO		PALESTINSKA OSV. ORG. MALI SVETOP. PREROK			
								OSEBNI ZAIMEK					VELIKONOČNO JAJCE BIBLIJSKA OSEBA				EDEN DEBELA PALICA		
								VDIRANJE							DEL IMENA ROJ. MESTA HEMINGWEJA ZADNJE PREDVIHO			LACI CIGOI	TELUR
↑ GLEJ SLIKO	GLASILO ROKOVNJAČ	SREDNJI DEL	TEODOR LJUBKOVALNO	VZKLIK BOLEČINE	PREDSTOJNIK UNIVERZE	BOGOVI V GERMANSKI MITOLOGJI	GLEJ SLIKO VRSTA UJEDE (BRKATI)												
	VAS POD MENINO PLANINO																		
								MAJHNO TNALO TURŠKA PLEMENA											
										ZNAČAJ, ETOS	BOG GROMA PRI STARIH GERMANIH	POLOŽAJ V JOGI							
				ČAROVNICA Z OTOKA AJA SPOJ				MAJHNA ČAS. ENOTA IVAN SIVEC											
			OKRAJŠAVA ZA STAREJŠI SESEK			ŠTRLEČI DEL. OBRAZA	SL. VIOLINIST (IGOR) JEZIK ČRNCEV BANTU		NEUMNA ŽENSKA, TUDI VEČJA PTICA	TEK ČEZ DRN IN STRN GOETHEJEVA MATI									
							STARA NORD. EP. PRIP. OGLAŠANJE GOSI				IME TOLSTOJEVE JUNAKINJE KARENINE								
								NAJVEČJA PTICA			JEZERO V TURČIJI								
					ALEK-SANDER			IGRALKA MIRANDA		RIMSKA BOGINJA JEZE									

NAGRADNA KRIŽANKA

Med pravnimi rešitvami nagradne križanke iz prejšnje številke smo izžrebali naslednje nagrajenke:

1. nagrada: Oblikovanje in izdelava vizitke (Gračični studio Božo Stupica) - Simona Prelovšek, Čeplje 3

2. nagrada: Dve pizzi s pijačo (Gostišče-pizzerija Furman) - Ilija Pavel, Zaloška c. 216, Ljubljana

3. nagrada: Družinski obisk savne (Rekreacijski center Urbanija-RCU) - Slapar Zvonka, Rafolče 31

Nagrajenci bodo obvestilo o nagradi prejeli po pošti.

Reševalcem tokratne nagradne križanke bomo podelili:

1. nagrada: Premontaža gum za osebno vozilo (Vulkanizerstvo Lenček)

2. nagrada: Dve pizzi s pijačo (Gostišče-pizzerija Furman)

3. nagrada: Družinski obisk savne (Rekreacijski center Urbanija-RCU)

Rešitve pošljite na naslov: Rokovnjač, Nagradna križanka, Lukovica 46, 1225 Lukovica do 3. avgusta.

GOSTILNA • PIZZERIA

FURMAN

RCU
L u k o v i c a

*Usodi nisi sam
gospod;
pospravi vse,
pripravi se:
ne veš, kdaj treba bo
na pot.
(Oton Župančič)*

V SPOMIN

Drugega julija 2000 je minilo tretje leto, odkar sem ostala brez tebe, dragi moj mož

ANTON KOS

Iskrena hvala vsem, ki se ga spominjate, prižigate sveče in stojite ob njegovem grobu.

Žena Anica

*Zaman je bil tvoj boj;
Zaman vsi dnevi
upanja, trpljenja,
Usoda je bila
močnejša od življenja*

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega dragega moža, atija, brata, strica in svaka

FRANCA PETERKA

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za nesebično pomoč, izrečena sožalja, darovano cvetje, sveče in svete maše ter številno spremstvo na njegovi prezgodnji zadnji poti. Posebna zahvala Lovskemu društvu Lukovica za opravljen pogreb, g. Kveder Ladu za poslovilne besede, praproščakom, registrom iz Domžal za odigrane žalostinke, pevcem "Lipa" s Trojan za zapete pesmi, trobentaču za zaigrano Tišino in g. župniku Andreju za lepo opravljen obred. Vsem skupaj in vsakemu posebej iskrena hvala.

Vsi njegovi

ZAHVALA

Ob slovesu naše drage mame, stare mame in prababice

FRANČIŠKE HRIBAR rojene Moneta

se iz srca zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečena ustna in pisna sožalja, podarjeno cvetje in sveče.

Zahvaljujemo se tudi dr. Janezu Svolfju za dolgoletno skrb za njeno zdravje. Lepa hvala tudi patronažni sestri Irmu za pomoč in ljubeznivost.

Posebno lepo se zahvaljujemo gospodu župniku Andreju Svetetu za lepo opravljen pogrebni obred.

Lepa hvala tudi pevcem in vsem, ki ste jo pospremili na zadnji zemeljski poti.

Vsi njeni

*Nazaj ga ne bo
nikdar več,
Postal je val, oblak
goreč,
Postal odmev,
Ki se lovi na hudi poti
večnosti.*

(T. Pavček)

V SPOMIN

Mineva leto dni, odkar nas je nepričakovano zapustil nas mož, oči, sin, brat in stric

ANTON GOSTIČ ml.

Iz Lukovice

Hvala vsem, ki stojite ob njegovem grobu, se ga spomnite in mu prižigate sveče.

Žena Fani s Špelo in Sebastjanom ter vsi njegovi

ZAHVALA

Svojo življenjsko pot je sklenil naš dragi

IVAN ZORE

Od njega smo se poslovili 4. maja na brdskem pokopališču.

Zahvaljujem se vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, vsem, ki so se od njega poslovili, nam izrekli sožalje, poklonili sveče in prelepo cvetje in ga spremili na njegovi zadnji poti. Hvala govorniku gospodu Cerarju za besede slovesa, pevcem za zapete žalostinke, praproščaku in drugim. Vsem naša iskrena zahvala.

Vsi njegovi

VPRAŠANJE BRALKE

Imam 15 mesecev starega otroka v rejništvu. Prihaja iz druge občine. Izbranega zdravnika ima v Lukovici, in sicer dr. Tomaž Klinar. Otrok mi je pred nekaj dnevi zbolel in ker dr. Tomaž Klinar ni ordiniral, sem ga odpeljala v Zdravstveni dom Domžale, in sicer 19. 6. 2000 dopoldne. Pri okencu informacij sem vprašala, kateri zdravnik ordinira za otroke iz Lukovice, pa mi je dejala, naj grem na otroški oddelek. V čakalnici je bilo nekaj pacientov in sem prisedla. Kasneje sem ugotovila, da je delal dr. Janez Grošelj. Medicinska sestra je pobrala zdravstvene izkaznice in odšla. Kmalu se je vrnila v čakalnico in mi dejala, da nisem njihova pacientka in naj grem k dr. Klinarju popoldne v Moravče ali pa v torek popoldne v Lukovico. Naposled sem jo le pregovorila, da me je sprejela, ko je sama ugotovila, da ima otrok otekle in gnojne oči in je tudi kašljal, da o mokrem nosku ne govorim. Nazadnje pa mi je le rekla, da naj bo, ampak drugič me pa ne bo sprejela.

Sedaj pa me zanima: Kam in h kateremu zdravniku grem lahko z bolnim otrokom, kadar doktor v Lukovici ne dela? Za odgovor se že vnaprej zahvaljujem in upam, da bo to pomagalo še kateri mami, ki ima podobne težave.

Bralka iz Lukovice

V zdravstvenem domu v Domžalah v mesecu juliju ne moremo dobiti odgovora, ker sta direktor in njegov namestnik na dopustu. Počakajmo torej!

Uredništvo

TROJANE d.d.

KJER SO DOMA SLASTNI TROJANSKI KROFI

Trojane eno od redkih gostišč iz tradicije dobre stare gostilne.

Ob evropski prometni žili Dunaj-Trst, je leta 1859 zrasla za tisti čas mogočna Konškova gostilna s prenočišči, v kateri se je vsakdo rad ustavil. Že leta 1913 je skozi Trojane vozil redni avtobus.

Posodobljeno in razširjeno gostišče Trojane je kos tudi današnjemu prometu, ob vsem tem pa je ohranilo nekdanjo domačnost, sloves dobre kuhinje in počivališča.

Prijazna postrežba, prijeten ambient in pestra izbira odličnih domačih jedi, polnijo gostišče ob vsakem času. Kako tudi ne? Saj so nosilci znaka SQ, kar pomeni slovensko kvaliteto za proizvode in gostinske storitve.

Od vseh dobrot pa prav zagotovo najbolj slovijo slastni trojanski krofi. Njihova priljubljenost ni naključje; še vedno jih delajo ročno po starem hišnem receptu.

Gostišče ponuja manjše gostinske sobe v stari gostilni in večje v novih restavracijskih objektih. V poletnem času je najprijetneje pod veliko platneno streho na terasi, kjer se odpira pogled na Zasavsko hribovje in prelepo predalpsko gričevje, kjer so zrasle tudi Trojane.

Tudi ob novi avtocesti bodo Trojane ostale mikavno počivališče z domačnostjo, ki je zlepa ne premore kak sodoben obcestni objekt.

